

กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสัทธิ์พิทยาคม จังหวัดชลบุรี

นภัทร มะอาจเลิศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นภัทร มะอาจเลิศ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.วิไลพร ฉายา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

..... กรรมการ
(ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทรพันธ์ สุระศิลป์)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชรอด นุชเกิด)

วันที่ 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง ที่ปรึกษาหลัก ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และ ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์ หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.วไลพร ฉายา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์พนิต สุระศิลป์ อาจารย์ประจำภาควิชาบัณฑิตศึกษานานาชาติและทรัพยากรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประธานคณะกรรมการและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จาก นายคงเดช โชติจำลอง ผู้อำนวยการโรงเรียนสัตหีบวิทยาคม ตลอดจนเพื่อนครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งญาติพี่น้องคนอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา รวมถึงนายนิกร ชูกะวัฒน์ นางสาวหทัยรัตน์ แก้วงาม นางสาวณัฐนิชา ขามเย็น และเพื่อนระดับปริญญาโททุกท่าน ที่มีส่วนให้กำลังใจพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่บิดาแม่ บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

นภัทร มะอาจเลิศ

56920740: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: กลวิธีการสื่อสาร/ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และต่ำ/ แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ

นภัทร มะอาจเลิศ: กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี (COMMUNICAION STRATEGIES USED IN SPEAKING ENGLISH BY MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS, SATTAHIP WITTAYAKOM SCHOOL, CHON BURI) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมบูรณ์ เจตน์จำลอง, Ph.D., อรุษา พิมพ์สวัสดิ์, Ph.D., 125 หน้า. ปี 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 คน ซึ่งเลือกสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ โดยการบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนาและ Chi-Square Test

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง พบว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ใช้มากที่สุด คือ การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน และรองลงมาคือ การอธิบายความ ส่วนกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่กลุ่มตัวอย่างนี้ไม่ใช่เลย คือ การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง

2. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ พบว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ใช้มากที่สุด คือ การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน และรองลงมา การพูดแบบแปลคำต่อคำ ส่วนกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด คือ การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง

3. ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

56920740: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A. (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: COMMUNICATION STRATEGIES/ MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS WITH HIGH AND LOW ENGLISH PROFICIENCY/ COMMUNICATION STRATEGIES FOR ORAL COMMUNICATION TASKS

NAPHAT MAARTLERT: COMMUNICAION STRATEGIES USED IN SPEAKING ENGLISH BY MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS, SATTAHIP WITTAYAKOM SCHOOL, CHON BURI. ADVISORY COMMITTEE: SOMBOON CHETCHUMLONG, Ph.D., ON-USA PHIMSAWAT, Ph.D. 125 P. 2017.

The purposes of this study were to investigate how Matthayomsuksa 6 students with high and low English proficiency used communication strategies in speaking English. The subjects participating in this study were 40 students at Sattahip Wittayakom School, Chon Buri recruited through a stratified random sampling technique based on their English grade point averages in the 2nd semester, 2016 academic year. They were divided into two groups according to their English proficiency levels: high and low. Descriptive statistics and Chi-Square Test were employed in the data analysis.

The results revealed that:

1. Communication strategies used the most frequently by the students with high English proficiency were *approximation strategy*, followed by *circumlocution strategy*. However, they never used *foreignizing strategy*.

2. Communication strategies used the most frequently by the students with low English proficiency were *approximation strategy*, followed by *literal translation strategy*. Whereas, these students used *foreignizing strategy* the least.

3. The students with high and low English proficiency used the communication strategies in speaking English with significant difference at .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
กลวิธีในการเรียนรู้ภาษา	7
กลวิธีการสื่อสาร	11
กลวิธีการสื่อสารในการพูด	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการวิจัย.....	37
ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษระดับสูงและต่ำ.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบกลวิธีกาสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ.....	47
5 สรุปและอภิปรายผล.....	54
สรุปผลการวิจัย.....	54
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	74
ภาคผนวก ก.....	75
ภาคผนวก ข.....	78
ภาคผนวก ค.....	84
ภาคผนวก ง.....	86
ภาคผนวก จ.....	91
ภาคผนวก ฉ.....	95
ภาคผนวก ช.....	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	125

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง จำแนกตามแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด	39
4-2 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง	40
4-3 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)	42
4-4 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)	43
4-5 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task).....	44
4-6 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task).....	45
4-7 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	46
4-8 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	47
4-9 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-10 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง	50
4-11 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง	51
4-12 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง.....	53
ช-1 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)	100
ช-2 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy)	102
ช-3 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy).....	103
ช-4 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือหรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy).....	105
ช-5 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction)	108
ช-6 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy)	109
ช-7 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการทำท่าไป้ (Mime)	110
ช-8 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)	111
ช-9 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification)	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ช-10 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สองสอง (First language-switch strategy).....	114
ช-11 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks).....	115
ช-12 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)	116
ช-13 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการแก้ไข (Repair)	118
ช-14 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate)	119
ช-15 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดพิมพ์ (Smurfing strategy)	119
ช-16 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ที่ใช้กลวิธีการพูดพิมพ์ (Smurfing strategy)	120
ช-17 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการยุติการพูด (Message abandonment strategy)	120
ช-18 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance)	122
ช-19 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction)	123
ช-20 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วย สำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy).....	124

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge societies) เพราะมนุษย์ต้องใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมของตน ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในสังคมแห่งการเรียนรู้ของมนุษย์ เนื่องจากปัจจุบันมนุษย์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสร้างสมความรู้และประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และการศึกษา เมื่อภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายสำคัญในการเรียน คือต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารในการเรียนรู้มากขึ้น โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (อรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ, 2554)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากทักษะการพูดถือได้ว่าเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา (Al-Hebaish, 2012) ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ช่วยให้การเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนประสบความสำเร็จได้มากที่สุด Zhang and Head (2010) ให้ความสำคัญของทักษะการพูดว่า เป็นทักษะที่ไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่ผู้เรียนยังสามารถใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความเข้าใจและความต้องการของตน โดยส่งผ่านน้ำเสียง ภาษา แววตา ท่าทางจากผู้พูดไปยังผู้ฟังอีกด้วย

จากความสำคัญของทักษะการพูดที่กล่าวมานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะด้านการพูดเป็นหลัก จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เน้นการทักษะพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยกำหนดให้ผู้เรียนต้องมีสมรรถนะ ความสามารถในการสื่อสารสามารถรับและส่งสารได้ มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาอังกฤษถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กรมวิชาการ, 2551) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายเร่งพัฒนา ฝึกอบรมครูให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนใน

ห้องเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่ครูผู้สอนจะได้นำความรู้ที่
นั้นไปพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียนการสอนและดำเนินชีวิต (สิริกานต์ วารุณศาสตร์, 2558)

อย่างไรก็ตาม อรุณี วิริยะจิตรรา และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสอน
ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ทักษะการพูดไว้ว่า สาเหตุเกิดจากจำนวนของผู้เรียนในชั้นเรียนมีประมาณ 40-50 คน จึงทำให้
การจัดกิจกรรมสนทนาเป็นไปได้ยากและไม่ทั่วถึง รวมถึงเวลาเรียนมีจำกัด ดังนั้นการจัดการเรียน
การสอนจึงเป็นไปในลักษณะที่ผู้สอนจะเป็นผู้อธิบายให้ผู้เรียนฟังมากกว่าการที่เปิดโอกาสให้
ผู้เรียนได้มีโอกาสได้พูด สนทนาโต้ตอบ หรืออย่างดีที่สุดคือ ทำได้เพียงแค่ให้ผู้เรียนพูดหรือ
ออกเสียงตามผู้สอนเท่านั้น ปัญหาทางกายภาพเช่นนี้มีผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอนในด้าน
ทักษะการพูดเป็นอย่างยิ่ง เพราะในการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนนั้นต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ให้มากที่สุด และอีกปัจจัยของปัญหาในการสอนเกิดจากลักษณะนิสัยของผู้เรียนไทยส่วนใหญ่
ไม่ชอบพูดโต้ตอบหรือซักถามในห้องเรียนและไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับ สุภัทรา
อักษรานุเคราะห์ (2540) ที่เห็นด้วยว่าปัญหาที่ส่งผลให้ผู้เรียนไทยมีทักษะด้านการพูดไม่น่าพอใจนัก
เนื่องจากการสอนทักษะการฟังและการพูดของผู้สอนในระยะที่ผ่านมาเน้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียง
ตลอดจนเน้นเพียงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์จนมองข้ามการฝึกให้ผู้เรียน
เรียนรู้กลวิธีที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่ตนพูด และโต้ตอบกับเจ้าของภาษาได้

จากปัญหาทักษะด้านการพูดของผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้น อมรรัตน์ เหลืองแสงทอง
(2545) อธิบายว่า ปัญหาดังกล่าวต้องแก้ไขโดยการเพิ่มบทบาทการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
(Communicative approach) ให้มากยิ่งขึ้นในวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสอนภาษาที่เน้นการ
สื่อสารจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงและสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้
อย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับความเห็นของ Si-Qing (1990) และ
Dornyei and Thurrell (1995) ที่เห็นว่า การพัฒนาทักษะด้านการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนั้น
ยังครอบคลุมไปถึงการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารด้วย

ในปัจจุบันการศึกษากระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมของผู้เรียน และการพัฒนาความสามารถ
ทางการสื่อสารเป็นเรื่องที่นักภาษาศาสตร์และนักวิจัยให้ความสนใจ มากกว่าครูผู้สอน และ
ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ดังนั้นการศึกษากลวิธีทางการสื่อสารจึงมีความสำคัญ (Ellis, 1982)
และจากการที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องกลวิธีการสื่อสารพบว่า กลวิธีการสื่อสารที่

นักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุด คือกลวิธีการสื่อสารในการพูด

กลวิธีการสื่อสารในการพูด หมายถึง วิธีการที่ผู้พูดใช้เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ที่เกิดจากความบกพร่องทางภาษาของผู้พูดหรือคู่สนทนา ความบกพร่องนี้อาจเกิดจากการใช้คำศัพท์ โครงสร้าง วลี คำเชื่อมประโยคหรือสำนวนในภาษานั้น โดยที่ผู้พูดอาจใช้กลวิธีดังกล่าวแบบรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ในการใช้ภาษาตามปกติอาจมีการใช้กลวิธีการสื่อสารรวมอยู่ด้วย ผู้พูดจะมีการใช้กลวิธีการสื่อสารหรือไม่นั้นสังเกตได้จากปฏิกริยาในระหว่างที่พูด เช่น การแสดง อากักรังเก การแก้คำพูดตนเอง การหยุดพูดชั่วคราว การพูดยวนคาง ฯลฯ (Faerch & Kasper, 1984) ดังนั้น กลวิธีการสื่อสารในการพูด จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยชดเชยความรู้ภาษาอังกฤษที่มีไม่เพียงพอของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีการสื่อสารในการพูด พบว่ากลวิธีการสื่อสารดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และมีนักวิจัยสนใจศึกษาเรื่องดังกล่าว อาทิ Chuanchaisit and Prapphal (2009) ได้ศึกษากลวิธีการสื่อสารในภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ชั้นปีที่ 3 แห่งหนึ่งในประเทศไทย จำนวน 100 คน โดยเลือกกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษระดับต่ำ ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาการพูดภาษาอังกฤษ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารในภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบกลวิธีการสื่อสารในการพูด ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง หรือกลวิธีการตัดทอน มากที่สุด รองลงมาคือการเพิ่มเติมคำเพื่อขอเวลาในการคิด และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม Chuanchaisit and Prapphal (2009) ได้กล่าวว่า นักศึกษาไทยมีปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากนักศึกษาลำบากด้านความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษและไม่ทราบคำศัพท์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้กลวิธีการสื่อสารในการพูดเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Willems (1987) ได้อธิบายถึงความสำคัญของกลวิธีการสื่อสารในการพูด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากนักเรียนสามารถนำกลวิธีการสื่อสารในการพูดไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้น เพื่อที่จะนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษมาใช้ในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลวิธีการสื่อสารในการพูดมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการ

สื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีวิทยาคม ประจำ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน จำนวน 2 กลุ่ม คือระดับกลุ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูง และต่ำ เนื่องจากนักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาดังกล่าวนักเรียนต้องเรียนกับครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา แต่นักเรียนก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในการพูด เพื่อนำผลของการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีวิทยาคม จังหวัดชลบุรี ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ เมื่อพูดบรรยายภาพ อธิบายความของคำศัพท์ และเล่าเรื่องจากการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีวิทยาคม จังหวัดชลบุรี ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ เมื่อพูดบรรยายภาพ อธิบายความของคำศัพท์ และเล่าเรื่องจากการอ่าน

คำถามการวิจัย

1. กลวิธีการสื่อสารใดที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด
2. กลวิธีการสื่อสารใดที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด
3. กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารด้านทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ทำให้ทราบถึงกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้เพื่อแก้ปัญหาการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจในการศึกษาค้นคว้า และทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม อำเภอสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๐33102 ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 225 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้นที่ศึกษา ได้แก่ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม อำเภอสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 40 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามระดับความสามารถ คือ ระดับสูง และระดับต่ำ กลุ่มละ 20 คน และยึดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๐33101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยนี้ได้รวบรวมมาจากกลวิธีในการสื่อสารตามแนวคิดของ (Dornyei, 1995; Faerch & Kasper, 1984; Si-Qing, 1990; Tarone, 1981) โดยแนวความคิดของทั้ง 4 มีคล้ายคลึงกันและสามารถปรับใช้กับงานวิจัยนี้ได้ เช่น กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ กลวิธีการขอความร่วมมือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ ฯลฯ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีการสื่อสาร คือ กลวิธีที่ผู้พูดแต่ละบุคคลพยายามใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สอง ภายใต้ความบกพร่องด้านโครงสร้างทางภาษาที่สอง โดยผ่านกระบวนการคิดและการวางแผนอย่างมีสติ เพื่อให้การสื่อสารนั้นเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

นักเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 225 คน โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คือ นักเรียนที่ได้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.0 ซึ่งมีคะแนนระหว่าง 70-74 คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.5 มีคะแนนระหว่าง 75-79 คะแนน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4.0 คะแนนระหว่าง 80-100 คะแนน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ33101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คือ นักเรียนที่ได้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0 ซึ่งมีคะแนนระหว่าง 0-49 คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1.0 มีคะแนนระหว่าง 50-54 คะแนน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ33101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
3. แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูด คือ แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การใช้พฤติกรรมการสื่อสาร ได้แก่ บรรยายภาพ อธิบายความของคำศัพท์ และเล่าเรื่องจากการอ่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. กลวิธีในการเรียนรู้ภาษา
2. กลวิธีการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร
 - 2.2 ความสำคัญของกลวิธีการสื่อสาร
 - 2.3 ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร
3. กลวิธีการสื่อสารในการพูด
4. การทดสอบและการประเมินกลวิธีการสื่อสารในการพูด
 - 4.1 แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด
 - 4.2 การประเมินกลวิธีการสื่อสารในการพูด
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลวิธีในการเรียนรู้ภาษา

Oxford (1990) ให้ความหมายของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาว่า หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำเฉพาะที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้การเรียนรู้รวดเร็ว ง่ายและมีประสิทธิภาพมาก สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์อื่นได้ โดยจัดประเภทของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม ดังนี้

1. กลวิธีการเรียนทางตรง (Direct strategies) หมายถึง กลวิธีที่ใช้กระบวนการทางสมองช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับภาษาโดยตรง ประกอบด้วย 3 กลวิธี ดังนี้

1.1 กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) เป็นกลวิธีเสริมสร้างความจำ โดยผู้เรียนใช้กลไกทางสมองในการเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ และสามารถนำออกมาใช้เมื่อต้องการมี ซึ่งประกอบด้วย 4 กลวิธี ดังนี้

1.1.1 การสร้างเครือข่ายความรู้ทางสมอง (Creating mental linkage) ได้แก่ การจัดกลุ่มตามชนิดหรือประเภทของข้อมูล การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม การนำคำศัพท์ใหม่ใส่ในบริบทที่เคยเรียนมา และการใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่

1.1.2 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ภาพและเสียง (Applying images and sounds) ได้แก่ การจินตนาการ การใช้แผนผังเชื่อมโยงความหมาย การใช้คำสำคัญ และการเสียงช่วยเพื่อช่วยเพิ่มการจำ

1.1.3 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ทำทาง (Reviewing well) คือ การทบทวนสิ่งที่ต้องจำเป็นระยะ ๆ ได้แก่ โครงสร้างทางภาษา และการทบทวนคำศัพท์

1.1.4 การเสริมสร้างความจำโดยใช้ทำทาง (Employing action) ได้แก่ การใช้ภาษากายหรือทำทางในการอธิบาย การใช้ความรู้สึกเพื่อบอกความหมาย การใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการอธิบาย และการเล่นเกมที่ใช้ภาษานั้นเป็นสื่อ

1.2 กลวิธีด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ โดยมีส่วนร่วมในการใช้ภาษา กลวิธีนี้ถือได้ว่าพื้นฐานในการเรียนรู้ด้วยปัญญา ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 การฝึกฝน (Practice) ได้แก่ การฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียนซ้ำ ๆ จนเกิดความเคยชินและเป็นธรรมชาติ

1.2.2 การรับและส่งสาร (Receiving and sending messages) ได้แก่ การจับใจความอย่างถูกต้องและรวดเร็ว และการใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร

1.2.3 การวิเคราะห์และการให้เหตุผล (Analyzing and reasoning) ได้แก่ การให้เหตุผลอย่างมีกฎเกณฑ์ การวิเคราะห์คำพูดหรือข้อความ การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของภาษาระหว่างภาษาเป้าหมายกับภาษาแม่ การแปล และการถ่ายโอนความรู้จากภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย

1.2.4 การสร้างระบบการรับและส่งขึ้นมาใหม่ (Creating structure for input and output) ได้แก่ การจดบันทึก การสรุปความ และการสร้างความเด่นชัดให้กับใจความสำคัญ

1.3 กลวิธีชดเชยข้อบกพร่อง (Compensation strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อแก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาเป้าหมาย กลวิธีนี้แบ่งได้ ดังนี้

1.3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) ได้แก่ การเดาโดยใช้ตัวชี้แนะทางภาษา และการเดาจากบริบทโครงสร้างของข้อความหรือความสัมพันธ์ระหว่างคำ

1.3.2 การแก้ไขข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations writing) เช่น การใช้คำในภาษาแม่แทนคำศัพท์ที่ติดขัด การเลี่ยงใช้คำบางคำที่ไม่สามารถนำมาใช้ในการสื่อสาร หรือการปรับสำนวนให้ง่ายขึ้น การใช้ทำทางประกอบการพูด ฯลฯ

2. กลวิธีในการเรียนทางอ้อม (Indirect strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการกับการเรียน ส่งเสริม แก้ไข รวมทั้งควบคุมกระบวนการเรียนผู้เรียน เนื่องจากการเรียน

ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนต้องพบความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมาย ประกอบด้วย 3 กลวิธี ดังนี้

2.1 กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนการเรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้เรียนยังใช้ในการประเมินผล และตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเรียนด้วย แบ่งได้ 3 กลวิธี ดังนี้

2.1.1 การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning) เช่น การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย การตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ ฯลฯ

2.1.2 การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) เช่น การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และจุดประสงค์ของการทำงานแต่ละชิ้น การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ ฯลฯ

2.1.3 การประเมินผลการเรียน (Evaluating your learning) เช่น การควบคุมและตรวจสอบตนเองโดยค้นหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน ฯลฯ

2.2 กลวิธีด้านอารมณ์และจิตพิสัย (Affective strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน ส่งเสริม และพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึก ๆ การทำสมาธิ การใช้ดนตรีเพื่อช่วยลดความตื่นเต้นหรือความเครียด ฯลฯ

2.2.2 การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) เช่น การพูดเชิงบวกหรือชมเชยตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน การกล้าใช้ภาษาในการพูดหรือเขียน แม้จะพบข้อผิดพลาดบ้างก็ตาม ฯลฯ

2.2.3 การตรวจสอบอารมณ์ของตนเอง (Taking your emotional temperature) เช่น การใช้แบบสำรวจเพื่อตรวจสอบความรู้สึก และทัศนคติของตนเองที่มีต่อการเรียนภาษา การสนทนากับบุคคลอื่นถึงความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษา ฯลฯ

2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) หมายถึง กลวิธีที่ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยใช้ภาษา เนื่องจากภาษาเป็นพฤติกรรมทางสังคมซึ่งการสื่อสารทางภาษาจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคล กลวิธีทางสังคมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด และทำให้การเรียนภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 การถามคำถาม (Asking questions) เช่น การซักถาม การขอคำอธิบายเพื่อขอความกระจ่าง หรือตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล การขอให้ผู้พูดพูดซ้ำเพื่อตรวจสอบความ

เข้าใจ ฯลฯ

2.3.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) คือ การทำงานกับผู้อื่นที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายที่ดีกว่า

2.3.3 การแสดงความเข้าใจผู้อื่น (Empathizing with others) คือ การเรียนรู้ตระหนัก ยอมรับ และเข้าใจวัฒนธรรมของผู้อื่น

จากความหมายและประเภทของกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา สรุปได้ว่า คือ ความคิดและการกระทำที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อช่วยให้เข้าใจในการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม

กลวิธีในการเรียนรู้ภาษา ของ Oxford (1990) ถือว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการสื่อสารของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ อย่างไรก็ตามนอกจากกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาแล้ว ยังมีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ศึกษาการแก้ไขปัญหาการสื่อสารในภาษาที่สอง เพื่อให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จ เช่น Dornyei and Scott (1997) ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสาร ซึ่งมีความสอดคล้องกับกลวิธีในการเรียนรู้ภาษา โดย Dornyei and Scott (1997) ได้อธิบายจากความหมายของพฤติกรรมการสื่อสารว่า หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดแต่ละบุคคลพยายามใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารภาษาที่สอง โดยผ่านกระบวนการคิดและการวางแผนอย่างมีสติ เพื่อให้การสื่อสารนั้นเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ในการสื่อสารเป็นภาษาที่สองได้จำแนกประเภทของพฤติกรรมการสื่อสารออกเป็น 3 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดด้านสื่อสารทางตรง (Direct strategies) กล่าวคือ แนวคิดนี้ผู้พูดใช้ความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์ของตนเอง ในการแก้ปัญหาและเป็นพฤติกรรมการชัดเจนในขณะสนทนา พฤติกรรมการสื่อสารทางตรง ได้แก่ การพูดด้วยนัยทางอ้อม การสร้างคำใหม่ การใช้โครงสร้างใหม่ และการแก้ไขตนเอง

2. แนวคิดด้านปฏิสัมพันธ์ (Interactional strategies) กล่าวคือ แนวคิดนี้จะเน้นการใช้เทคนิค หรือวิธีการที่คู่สนทนาพยายามนำมาใช้แก้ปัญหาการสื่อสาร อันเกิดจากข้อจำกัดทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของตนเองในขณะสื่อสารโต้ตอบกัน ได้แก่ พฤติกรรมการขอความช่วยเหลือ กลวิธีสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน และพฤติกรรมการตรวจสอบความเข้าใจ

3. แนวคิดด้านการสื่อสารทางอ้อม (Indirect strategies) กล่าวคือ แนวคิดนี้ผู้พูดนำมาใช้เพื่อขอเวลาในการคิดของผู้พูด หรือแสดงความลังเลใจในการพูดภาษาที่สอง ได้แก่ การเพิ่มเติมคำเพื่อขอเวลาในการคิด และการใช้เครื่องมือที่แสดงถึงความลังเลใจ การพูดซ้ำคำพูดของตนเอง และผู้อื่น การริเริ่มแก้ไขคำพูดด้วยตนเอง และการใช้คำพูดใหม่ด้วยตนเอง หรือการพูด ขยายความ

กลวิธีการสื่อสาร

นักวิจัยหลายท่านได้ริเริ่มแนวความคิด กลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) ขึ้นในราวปี ค.ศ. 1970 เพื่อแก้ไขปัญหาความยุ่งยาก และความล้มเหลวในการสื่อสารของผู้พูดภาษาที่สอง ให้สามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารได้ เช่น Selinker (1972) ได้เสนอแนวความคิดเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในภาษาที่สอง และ Tarone; Cohen and Dumas (1976) ได้เพิ่มเติมแนวความคิดของ Selinker (1972) โดยได้นำกลวิธีเหล่านั้นมาจำแนกออกเป็นประเภท และต่อมาได้ถูกปรับใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสาร (Dornyei, 1995)

ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร

กลวิธีการสื่อสาร หมายถึง กลวิธีหรือกระบวนการการวางแผนทางความคิดที่เป็นระบบอย่างมีสติของผู้พูด และความพยายามแก้ไขปัญหาการสื่อสารในภาษาที่สองซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ ภายใต้ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) ของผู้พูด และใช้ทดแทนผลผลิตทางภาษา (Linguistic product) ซึ่งผู้พูดไม่สามารถนำมาใช้ได้ เนื่องจากผู้พูดนั้นมีความสามารถด้านองค์ประกอบในภาษาที่สองอย่างจำกัด และองค์ประกอบดังกล่าวได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้าง วลี คำเชื่อมประโยค หรือสำนวนซึ่งเป็นปัญหาในการสื่อสาร ดังนั้นจึงคิดหาวิธีการที่จะช่วยให้การสื่อสารนั้นสำเร็จ เช่น การใช้ภาษามือ การเลียนเสียง การรวมภาษา หรือแม้แต่การสร้างคำใหม่ขึ้นมา ฯลฯ (Bialystok, 1990; Corder, 1982; Dornyei, 1995; Ellis, 1986; Faerch & Kasper, 1984; Selinker, 1972; Si-Qing, 1990; Tarone, 2006)

ความสำคัญของกลวิธีการสื่อสาร

Selinker (1972) ซึ่งเป็นผู้นำเอาแนวความคิดกลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) มาใช้เป็นคนแรก โดยใน ปี ค.ศ. 1972 เขาได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษาที่สอง ผลพบว่า ข้อผิดพลาดนั้นมาจากความรู้ทางภาษาที่สองไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้เรียนจึงพยายามที่จะหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะสื่อความหมายกับเจ้าของภาษาให้สำเร็จ จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้นักภาษาศาสตร์และนักวิจัยหลายท่านเห็นถึงความสำคัญของกลวิธีการสื่อสาร และพยายามที่จะศึกษาถึงความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) เนื่องจากการศึกษาที่เกี่ยวกับความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารนั้นมีความสำคัญต่อการสื่อสารในภาษาที่สองเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่มีความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารได้ดี จะส่งผลให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายตามไปด้วย (คารุณี สุวรรณวารี, 2550)

Faerch and Kasper (1983) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการสื่อสารไว้ดังนี้

1. สามารถแก้ปัญหาในการสื่อสารและทำให้การสนทนาคำเนินไปอย่างราบรื่น
2. สามารถชดเชยความรู้ทางภาษาที่สองของผู้พูดที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้สามารถสื่อสาร

กับผู้ฟังได้ ทั้งยังช่วยลดช่องว่างของการสนทนาและไม่เสียโอกาสในการโต้ตอบแสดงความคิดเห็น

3. ทำให้เกิดความคล่องแคล่วในการสนทนา และทำให้การสนทนาไม่หยุดชะงัก
4. เพิ่มความรู้ในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้ใช้
5. ทำให้ความสามารถในการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นแล้ว Joseph and Linda (2003) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ กลวิธีการสื่อสารว่า ช่วยลดช่องว่างของความแตกต่างทางภาษา เนื่องจากกลวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ยังช่วย ขยับเคลื่อนให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม O' Malley and Chamot (1990) ได้ให้ความสำคัญของกลวิธีการสื่อสาร ไว้ว่า กลวิธีการสื่อสารไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะผู้พูดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญต่อ ผู้ฟังอีกด้วย เพราะกลวิธีการสื่อสารสามารถทำให้ผู้ฟังและผู้พูดสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ทั้ง ๆ ที่ ผู้ฟังและผู้พูดอาจจะไม่มีความรู้ด้าน โครงสร้างในภาษาเป้าหมายหรือแม้แต่อาจจะไม่มีความรู้ด้าน ภาษาศาสตร์สังคมในภาษานั้น ก็ยังสามารถสื่อสารกันได้

จะเห็นได้ว่ากลวิธีการสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับการพูดในภาษาที่สอง เนื่องจากผู้พูดไม่มีความรู้ในภาษานั้นมากพอ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกลวิธีการสื่อสารเข้ามา ช่วยเพื่อให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ และยังก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะ ในการสื่อสารในครั้งต่อไปอีกด้วย

ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies)

ผู้เรียนภาษาที่สองบางคนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพได้โดยการใช้ กลวิธี การสื่อสาร เช่น การปนภาษาระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง สร้างคำใหม่ การอธิบาย เข้าช่วยเพื่อ ชดเชยความบกพร่องด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ในภาษาที่สอง และผู้เรียนภาษาที่สองแต่ละคน อาจจะใช้กลวิธีที่แตกต่างกัน (Savignon, 1983) และจากการศึกษาค้นแนวความคิดของกลวิธีการ สื่อสาร ของนักภาษาศาสตร์และนักการศึกษา ที่มีแนวความคิดสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. กลวิธีการหลีกเลี่ยง หรือกลวิธีการตัดทอน (Avoidance or reduction strategies) เป็น กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาขณะการสื่อสารในภาษาที่สอง ด้วยการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา ที่ผู้พูดไม่ถนัด หรือการที่ผู้พูดตัดข้อมูลที่ไม่น่าสนใจแล้วเปลี่ยนไปพูดเรื่องที่ตนสามารถพูดได้ เช่น การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา การยกเลิกข้อมูลที่สนทนา การตัดทอนทางรูปแบบภาษา ฯลฯ

(Dornyei, 1995; Faerch & Kasper, 1984; Si-Qing, 1990; Tarone, 1981)

1.1 การหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา (Topic avoidance) คือ การที่ผู้พูดพยายามไม่พูด เกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ตนเองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ หรือโครงสร้างประโยค

1.2 การยกเลิกข้อมูลที่สนทนา (Message abandonment) เป็นการที่ผู้พูดเริ่มต้นการสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่ง ๆ แล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงได้หยุดการสนทนาลงกลางคัน

1.3 การใช้ข้อความอื่นมาแทนที่ข้อความที่จะสนทนา (Message replacement) เช่น ใช้ข้อความ “The pipe was broken in the middle.” แทนข้อความว่า “The screw thread was broken.”

1.4 การตัดทอนทางรูปแบบภาษา (Formal reduction) คือการตัดทอนในด้านต่อไปนี้

1.4.1 ด้านเสียง (Phonological) เนื่องจากความยากในการออกเสียง เช่น การหลีกเลี่ยงออกเสียง /l/ หรือ /r/

1.4.2 ด้านหน่วยคำ (Morphological) เนื่องจากความไม่รู้หรือกลัวข้อผิดพลาด เช่น การหลีกเลี่ยงการใช้ Past tense เพราะไม่ทราบคำกริยาช่องที่ 2

1.4.3 ด้านไวยากรณ์ (Grammatical) เนื่องจากไม่ทราบกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือกลัวข้อผิดพลาด เช่น การหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงการให้เงื่อนไขของเหตุการณ์เพราะไม่ทราบกฎเกณฑ์เรื่องประโยคเงื่อนไข (Conditional sentence)

1.5 การตัดทอนหน้าที่ทางภาษา (Functional reduction) เป็นการตัดทอนในด้านต่อไปนี้

1.5.1 ด้านการกระทำหรือการปฏิบัติ (Actional) เช่น ผู้พูดไม่ทราบวิธีการแนะนำบุคคลให้รู้จักกัน หรือการริเริ่มการพูดบทสนทนา จึงหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติสิ่งเหล่านี้

1.5.2 ด้านหัวข้อการสนทนา (Propositional) เป็นการหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนาหรือลี้มเล็กการสนทนา ด้วยผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับการเมืองดนตรี หรือเครื่องจักร ฯลฯ

1.5.3 ด้านรูปแบบการพูด (Model) เนื่องจากผู้พูดไม่ทราบถึงวิธีการพูดตามทำเนียบภาษาหรือสำนวนเพื่อแสดงความรู้สึก เช่น ผู้พูดไม่ทราบถึงวิธีการใช้ประโยคให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลหรือผู้พูดใช้ทราบสำนวนที่แสดงความรู้สึกประหลาดใจหรือเสียใจ ฯลฯ

2. กลวิธีทำให้สำเร็จหรือกลวิธีชดเชย (Achievement or compensatory strategies)

เป็นกลวิธีที่ผู้พูดพยายามที่จะชดเชยข้อบกพร่องในภาษาที่สองของตนโดยการหาสิ่งทดแทน ซึ่งหมายถึงความพยายามที่จะหาวิธีการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จในการสื่อสารนั้น เช่น การพูดอ้อม การสร้างคำใหม่ การแปลคำต่อคำ ฯลฯ (Dornyei, 1995; Faerch & Kasper, 1984; Paribakht, 1985; Si-Qing, 1990; Tarone, 1981) อย่างไรก็ตามกลวิธีสื่อสารนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับ

การใช้แนวความคิดด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic approach) เนื่องจากตัวผู้พูดอาจมีความรู้พื้นฐานในภาษาที่สองอยู่บ้าง เช่น การเปรียบเทียบ การพูดใช้คำเหมือน การใช้คำตรงข้าม ฯลฯ (Paribakht, 1985) และ (Si-Qing, 1990)

2.1 กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง (L1/L2 Strategies) ได้แก่

2.1.1 การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง (Code switching) คือ การใช้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นเข้ามาปนขณะพูดภาษาที่สอง เช่น “We get this from แผงลอย.” เป็นต้น

2.1.2 การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing) คือ การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง เช่น “Do you like Soup Nor Mai?” เป็นต้น

2.1.3 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) เป็นการพูดเรียงคำหรือประโยคอย่างภาษาแม่ เช่น “No have people here.” แทน “There are no people here.” เป็นต้น

2.2 กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว (Intralanguage strategies) ได้แก่

2.2.1 การใช้คำอื่นแทน (Substitution) เนื่องจากผู้พูดนึกคำศัพท์คำนั้นไม่ออก จึงนำคำอื่นมาใช้แทน เช่น “if” แทน “whether” เป็นต้น

2.2.2 การใช้คำสรุป (Generalization) โดยบอกเป็นชนิด ประเภท หรือหมวดหมู่ เช่น ใช้คำว่า “Animal” แทนคำว่า “Rabbit” หรือ “Flower” แทนคำว่า “Gladiolus” เป็นต้น

2.2.3 การพูดด้วยนัยทางอ้อม (Circumlocution) เป็นกลวิธีผู้พูดความพยายามที่บรรยายลักษณะของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย ได้แก่

2.2.3.1 การบรรยายทางด้านกายภาพ (Physical description) คือ กลวิธีสื่อสารที่ผู้พูดใช้อธิบายเกี่ยวกับขนาด รูปร่าง สี วัสดุที่ทำ เช่น “It’s made of wood.” เป็นต้น

2.2.3.2 การบอกลักษณะของส่วนประกอบ (Constituent feature) คือ กลวิธีสื่อสารที่ผู้พูดบอกรายละเอียดของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารในภาษาที่สองว่ามีส่วนประกอบหรือลักษณะอย่างไร เช่น “It has a handle.” เป็นต้น

2.2.3.3 การบอกคุณสมบัติทางด้านสถานที่ตั้ง (Locational property) คือ กลวิธีสื่อสารที่ผู้พูดบอกสถานที่ตั้งของคำศัพท์หรือสิ่งในภาษาที่สองที่ต้องการสื่อสาร เช่น “It was used maybe in Arab countries.” แทนคำว่า “Palanquin” เป็นต้น

2.2.3.4 การบอกคุณสมบัติทางด้านประวัติความเป็นมา (Historical property) คือ กลวิธีสื่อสารที่ผู้พูดบอกประวัติของคำหรือสิ่งที่ต้องการสื่อ เช่น “Ancient people used this.” แทนคำว่า “Palanquin” เป็นต้น

2.2.4 การให้ตัวอย่าง (Exemplification) เป็นการยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้ทราบความหมายของคำศัพท์ เช่น “Nantida, Bird Thongchai, Mai, they are...” เป็นต้น

2.2.5 การสร้างคำขึ้นมาใหม่ (Word coinage) คือ การที่ผู้พูดคิดคำขึ้นมาใหม่เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการ เช่น ใช้คำว่า “Airball” แทนคำว่า “Balloon” เป็นต้น

2.2.6 การใช้โครงสร้างใหม่ (Restructuring) คือ การเปลี่ยนโครงสร้างประโยคใหม่หลังจากได้เริ่มต้นพูดไปแล้ว เพราะไม่สามารถทำให้ประโยคนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้องได้ เช่น “I have my clothes wa...” แล้วเปลี่ยนเป็น “My servant washes my clothes for me.” แทน เนื่องจากผู้พูดไม่แน่ใจโครงสร้างของประโยคในประโยคเดิม เป็นต้น

2.2.7 การใช้สำนวนและสุภาษิตของภาษาที่สอง (Use of target language idioms and proverbs) เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้สำนวนและสุภาษิตกับคู่สนทนาเมื่อพูดถึงบริบทเฉพาะที่ ๆ คำศัพท์นั้นถูกใช้ เช่น “It come before a fall.” แทนคำว่า “Pride” เป็นต้น

2.2.8 การแปลสำนวนสุภาษิตของภาษาแม่ (Translation of L1 idioms and proverbs) เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้สำนวนและสุภาษิตของภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง เช่น “Some say, it’s written on your forehead.” แทนคำว่า “Fate” เป็นต้น

2.2.9 การถ่ายโอนสำนวน (Idiomatic transfer) คือ เป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดอ้างอิงลักษณะทางความหมายและโครงสร้างประโยคของของภาษาแม่ที่เหมือนกับภาษาที่สอง เช่น “I take an examination and I fail, o.k. and one of my adjective has been broken.” เป็นต้น

2.3 กลวิธีการไม่ใช่คำพูด (Nonlinguistic strategies) แบ่งออกเป็น

2.3.1 การทำท่าไป (Mime) เป็นการใช้ท่าทางต่าง ๆ แทนคำศัพท์ที่ต้องการกล่าวถึง เช่น การแสดงท่าทางปรบมือ เมื่อต้องการสื่อคำว่า “Applause” หรือ “Clap hands” เป็นต้น

2.3.2 การเคลื่อนไหวร่างกาย (Gesture) อาจเป็นการเคลื่อนไหวศีรษะ การพยักหน้า การห่อไหล่ เพื่อการสนับสนุน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในการสนทนา เช่น พยักหน้าแทนการกล่าวว่า “Yes, that’s right.” เป็นต้น

2.3.3 การเริ่มด้วยเสียง (Sound initiation) เป็นการเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะมีการพูด หรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วง ๆ เช่น “um..., er..., mm..., uh...” เป็นต้น

นอกจากนี้ Faerch and Kasper ยังได้เพิ่มเติมกลวิธีขอความร่วมมือ (Cooperative strategies) เข้าไปในกลวิธีทำให้สำเร็จหรือกลวิธีชดเชยด้วย ซึ่งต่างจากแนวความคิดของ Dornyei Paribakht Si-Qing และ Tarone ที่ไม่ได้กล่าวถึงกลวิธีดังกล่าวในกลวิธีทำให้สำเร็จหรือกลวิธีชดเชยเลย

3. กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้สนทนาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อแก้ไขปัญหาในระหว่างการสื่อสารพูดและสนทนาโต้ตอบกัน โดยอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันของผู้ร่วมสนทนา เพื่อให้การสนทนานั้นดำเนินไปได้ด้วยดี ถึงแม้ว่าผู้พูดจะทราบคิดว่า

คู่สนทนามีความบกพร่องในการใช้ภาษาที่สอง (Dornyci, 1995; Tarone, 1981) ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การขอความช่วยเหลือ (Appealing for help)

3.1.1 การขอความช่วยเหลือโดยตรง (Direct) เช่น “What do you call ...?”

3.1.2 การขอความช่วยเหลือโดยอ้อม หรือพูดแสดงความสงสัย (Indirect) เช่น “I don't know the word in English ...”

3.2 กลวิธีสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน (Meaning negotiation strategies) ดังนี้

3.2.1 ตัวบ่งชี้ความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด (Indicators of non/mis-understanding) ได้แก่ การขอร้อง (Requests) 3 แบบ ดังนี้

3.2.1.1 การขอร้องให้พูดซ้ำ (Repetition requests) เช่น “Pardon?” หรือ “Could you say that again please?”

3.2.1.2 การขอร้องให้แสดงความกระจ่าง (Clarification requests) เช่น “What do you mean by ...?”

3.2.1.3 การขอร้องเพื่อยืนยันความมั่นใจ (Confirmation requests) เช่น “Did you say ...?”

3.2.2 การแสดงความไม่เข้าใจ (Expression of Non-understanding) ได้แก่

3.2.2.1 การใช้วัจนภาษา (Verbal) เช่น “Sorry, I'm not sure I understand ...”

3.2.2.2 การใช้วัจนภาษา (Non-verbal) เช่น การมองด้วยสายตาว่างเปล่า ขมวดคิ้ว แสดงการสงสัย

3.2.3 การสรุปแปลความ (Interpretative summary) เช่น “You mean ...?”

3.3 การตอบสนอง (Responses) ได้แก่

3.3.1 การพูดซ้ำ (Repetition) เช่น พูดว่า “Tap, tap.”

3.3.2 การขยายคำพูด (Expansion) เช่น “This is a diameter of the pipe. The diameter, you learnt in mathematics.”

3.3.3 การตัดทอนคำพูด (Reduction) เช่น “The pipe was broken.” โดยตัดทอนจากคำพูดเดิมที่ว่า “The screw thread was broken.”

3.3.4 การยืนยันต่อความเข้าใจที่ถูกต้อง (Confirmation) เช่น พูดว่า “Yes”

3.3.5 การปฏิเสธ (Rejection) เช่น พูดว่า “No”

3.3.6 การแก้ไข (Repair) เช่น พูดว่า “No get up, get now.”

3.4 การตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks) ประกอบด้วยดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบคู่สนทนา โดยการถามว่าเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดไปหรือไม่ เช่น ถามว่า “Am I making sense?”

3.4.2 ตรวจสอบว่าสิ่งที่พูดไปนั้นถูกต้องหรือไม่ เช่น การใช้คำถามว่า “Can I say that?”

3.4.3 ตรวจสอบว่าคู่สนทนายกำลังฟังอยู่หรือไม่ เช่น ในสถานการณ์ที่กำลังพูดโทรศัพท์ ใช้คำถามว่า “Are you still here?”

3.4.4 ตรวจสอบว่าคู่สนทนาได้ยินในสิ่งที่ผู้พูดพูดไปหรือไม่ เช่น การใช้คำถามว่า “Can you hear me?”

อย่างไรก็ตามกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์นั้นไม่จัดว่าครอบคลุมประเภทของกลวิธีการสื่อสารอื่น เพราะปัญหาในการสื่อสารไม่ได้เกิดจากการขาดความร่วมมือของคู่สนทนา ซึ่งผู้พูดควรตระหนักถึงปัญหาของตนและควรแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ (Faerch & Kasper, 1984) ด้วยเหตุนี้ Faerch and Kasper จึงได้ศึกษากลวิธีในการสื่อสารในแนวความคิดด้านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา โดยเน้นกระบวนการทางความคิดในการใช้ภาษาและได้ให้ความหมายของกลวิธีนี้ว่า เป็นการวางแผนอย่างมีสติของแต่ละบุคคลในการแก้ปัญหาเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย (ขวัญหทัย เชิดชู, 2545)

4. กลวิธีตรวจสอบตนเอง (Self-monitoring strategies) เป็นกลวิธีที่นำมาใช้เพื่อขอเวลาในการคิดของผู้พูด หรือแสดงความลังเลใจในการพูดภาษาที่สอง (Dornyei, 1995) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีต่างๆดังนี้

4.1 การเพิ่มเติมคำเพื่อขอเวลาในการคิด และการใช้เครื่องมือที่แสดงถึงความลังเลใจ (Fillers, hesitation devices) เช่น “well, actually”

4.2 การพูดซ้ำคำพูดของตนเอง และผู้อื่น (Self-other repetition)

4.3 การริเริ่มแก้ไขคำพูดด้วยตนเอง (Self-initiated repair) เช่น I mean...

4.4 การใช้คำพูดใหม่ด้วยตนเอง หรือการพูดขยายความ (Self-rephrasing or over-elaboration) เช่น “This is for students ... pupils ... when you’re at school ...”

กลวิธีการสื่อสารในการพูด

Nakatani (2006) ได้นำกลวิธีการสื่อสารในการพูด (Oral communication strategies) มาใช้แทน กลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) ซึ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการแก้ปัญหาทักษะการพูด (Strategies for coping with speaking problems)
กลวิธีการสื่อสารเชิงพฤติกรรมที่ผู้พูดภาษาอังกฤษใช้ ระหว่างการพูดสื่อสารแบ่งเป็น 8 กลวิธี ดังนี้

1.1 กลวิธีการทางอารมณ์และสังคม (Social-affective strategies) หมายถึง เกี่ยวข้องกับ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูด ใช้เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลในการพูดสร้างความประทับใจต่อผู้ฟัง กระตุ้นตนเองในการสื่อความหมายโดยไม่กังวลต่อความผิดพลาดทางภาษาที่จะเกิดขึ้นระหว่าง ที่พูดและใช้สิ่งที่เป็นตัวช่วยในขณะสนทนา

1.2 กลวิธีการสร้างความคล่องแคล่วในการ ใช้ภาษา (Fluency-oriented strategies) หมายถึง กลวิธีการสื่อสารที่เกี่ยวข้อง กับการให้ความสำคัญกับจังหวะ การออกเสียงสำเนียง และ การออกเสียงสูงต่ำใน การพูดภาษาอังกฤษของผู้พูด ทำให้การสนทนารับรื่นปรับเปลี่ยนวิธีการพูด ไปตามบริบทของการสนทนา ใช้เวลาในการสื่อความหมายที่ผู้พูดต้องการพูดให้ชัดเจน

1.3 กลวิธีการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน (Negotiation for meaning strategies) หมายถึง การตรวจสอบความเข้าใจระหว่างคู่สนทนา

1.4 กลวิธีการเน้นความถูกต้องในการใช้ ภาษา (Accuracy-oriented strategies) หมายถึง กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดเน้นความสำคัญต่อ โครงสร้างและหลัก ไวยากรณ์ ดังนั้นจึงพยายาม ในการพูดให้ใกล้เคียงกับ เจ้าของภาษา

1.5 การลดข้อความและการใช้ตัว เลือก (Message reduction and alteration strategies) หมายถึง กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดลดข้อความ โดยการย่อ ข้อความและใช้คำที่เข้าใจง่าย การใช้คำที่ ผู้พูดคุ้นเคยแทนที่ข้อความ เดิมเนื่องจากไม่สามารถสื่อความหมายนั้นได้

1.6 กลวิธีการสื่อความหมายโดยไม่ใช้คำพูด (Nonverbal strategies) หมายถึง การที่ผู้พูดใช้ท่าทางและการ แสดงออกทางสีหน้า เมื่อไม่สามารถสื่อสารได้

1.7 กลวิธีการละทิ้งข้อความ (Message abandonment strategies) หมายถึง กลวิธี ที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาขณะการสื่อสารในภาษาที่สอง ด้วยการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาที่ผู้พูด ไม่ถนัด หรือการที่ผู้พูดตัดข้อมูลที่ไม่น่าสนใจแล้วเปลี่ยน ไปพูดเรื่องที่ตนสามารถพูด

1.8 กลวิธีการพยายามที่จะคิดกลวิธีในการ ใช้ภาษาอังกฤษ (Attempt to think in english strategies) หมายถึง การที่ผู้พูดพยายามที่จะคิดใช้ภาษาอังกฤษ พยายามจำประโยคที่ ต้องการพูดเป็นภาษาอังกฤษและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และคิด ประโยคที่เป็น ภาษาของผู้พูดก่อนและสร้างประโยคภาษาอังกฤษในภายหลัง

2. กลวิธีการแก้ปัญหาทักษะการฟัง (Strategies for coping with listening problems) คือ กลวิธีการสื่อสารเชิงพฤติกรรมที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้เพื่อทำความเข้าใจระหว่างการสนทนา แบ่งเป็น 7 กลวิธี ดังนี้

2.1 กลวิธีการช่วยตีความขณะฟัง (Meaning-negotiation strategies) หมายถึง การที่ผู้ฟัง ขอให้ผู้พูดพูดซ้ำ ใช้คำที่ง่าย พูดช้าลงเมื่อฟังไม่เข้าใจและอธิบายสิ่งที่ตนเองไม่เข้าใจให้กับผู้พูด

2.2 กลวิธีการรักษาความถี่ในการสนทนา (Fluency-maintaining strategies) หมายถึง การที่ผู้พูดให้ความสำคัญต่อจังหวะและการออกเสียงสูงต่ำในขณะที่พูดรวมถึง การให้สัญญาณเป็นระยะ ๆ เพื่อแสดงให้ว่าตนเองเข้าใจการให้สัญญาณเป็นนัยเมื่อตนเองไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูด

2.3 กลวิธีการตรวจรายละเอียด (Scanning strategies) หมายถึง การที่ผู้พูดใส่ใจต่อโครงสร้างประโยคที่สนทนาในขณะที่ฟัง โดยเฉพาะคำที่ใช้ในประโยคคำถาม เพื่อวิเคราะห์ว่าใคร อะไร ที่ไหน อย่างไรและการคาดเดาจุดประสงค์และการพยายามจับใจความสำคัญในการสนทนา

2.4 กลวิธีการจับใจความสำคัญ (Getting-the-gist strategies) หมายถึง การที่ผู้พูดไม่ให้ความสำคัญรายละเอียดของบทสนทนา และคาดเดาวัตถุประสงค์โดยใช้บริบทจากบทสนทนา โดยการสังเกตจากคำพูดและการพยายามโต้ตอบกับผู้พูดแม้ว่าตนเองจะไม่เข้าใจบทสนทนามากนัก

2.5 กลวิธีการใช้อวัจนภาษาขณะฟัง (Nonverbal strategies) หมายถึง การใช้ท่าทางแก้ไขปัญหาการสื่อสารเมื่อมีปัญหาในการฟังและการสนใจสายตาสีหน้าและท่าทางของกลุ่มสนทนา

2.6 กลวิธีการฟังของผู้เริ่มต้น (Less active listener strategies) หมายถึง การพยายามแปลภาษาที่สองที่ได้ฟังมาเป็นภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดและให้ความใส่ใจฟังเฉพาะสำนวนที่คุ้นเคยเท่านั้น

2.7 กลวิธีการฟังโดยอาศัยคำศัพท์ (Word-oriented strategies) หมายถึง ผู้ฟังใส่ใจคำพูดที่ผู้พูดพูดช้าลงหรือพูดเน้น และคาดเดาวัตถุประสงค์ของผู้พูดจากคำที่คุ้นเคยการพยายามจับประเด็นทุกคำพูดที่ผู้พูดพูด

จากกลวิธีการสื่อสารในการพูดของ Nakatani (2006) ข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่าหลายกลวิธีมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกับแนวความคิดของ Dornyei (1995); Faerch and Kasper (1983); Si-Qing (1990); Tarone (2006) กลวิธีการเน้นความถูกต้องในการใช้ภาษาการลดข้อความและการใช้ตัว เลือก กลวิธีการสื่อความหมายโดยไม่ใช้คำพูด กลวิธีการละทิ้งข้อความ กลวิธีการใช้อวัจนภาษาขณะฟัง

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดของกลวิธีการสื่อสารที่มีความสอดคล้องกับแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ทั้ง 3 แบบ ดังนี้

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด การบรรยายภาพ (Picture description task)

ในการบรรยายภาพ นักเรียนจะต้องใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด ดังนี้

1. กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามบรรยายลักษณะสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร เช่น ลักษณะด้านกายภาพ ส่วนประกอบ คุณสมบัติด้านต่าง ๆ ฯลฯ
2. กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย โดยการยกตัวอย่างคำศัพท์คำอื่นที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพูดในสิ่งที่ไม่ได้เป็นเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดขาดความรู้ในเรื่องที่จะพูด ส่งผลให้ผู้พูดตัดสินใจพูดเรื่องที่ผู้พูดเรื่องอื่นที่ตนสามารถพูดได้ โดยอาจนำความรู้ หรือประสบการณ์ที่ตนมีมาพูดแสดงความคิดเห็น หรือแสดงความรู้สึก เพื่อต้องการสื่อความหมายในสิ่งที่ตนเห็น
4. กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย หรือเรียกอีกอย่างใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (Synonym)
5. กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ตรงข้ามกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย
6. กลวิธีการพูดพิมพ์ (Smurfing strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เสียง หรือคำที่มีความหมาย หรือไม่มีความหมายเป็นช่วง ๆ เป็นการแสดงออกถึงผู้พูดยังพูดไม่จบ หรือยังไม่ยุติการสนทนา แต่กำลังใช้ความคิดในการนึกคำศัพท์
7. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดคิดคำพูดขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นคำที่ไม่ปรากฏในภาษาเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องในภาษาเป้าหมาย จึงคิดคำศัพท์ขึ้นมาใหม่และหวังว่าผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งที่พูดไป
8. กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพูดเรียงคำกลุ่มคำเป็นแปลคำต่อคำ โดยใช้พื้นฐาน โครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ในภาษาแม่
9. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามจะให้คู่สนทนาให้ความช่วยเหลือในการสื่อความหมาย โดยผู้พูดอาจจะถาม หรือแสดงอาการลังเล เว้นช่วงการพูด
10. กลวิธีการยุติการพูด (Message abandonment strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดหยุดพูดเรื่องที่กำลังพูดอยู่อย่างกะทันหัน เพื่อต้องการแสดงออกให้ผู้ฟังรับทราบว่าผู้พูดไม่ทราบพูดต่อไปได้อีก

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

ในการอธิบายความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจะต้องใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด ดังนี้

1. กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย หรือเรียกอีกอย่างใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (Synonym)
2. กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ตรงข้ามกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย
3. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดคิด คำพูดขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นคำที่ไม่ปรากฏในภาษาเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ที่ต้องการ ในภาษาเป้าหมาย จึงคิดคำศัพท์ขึ้นมาใหม่และหวังว่าผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งที่พูดไป
4. กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่ออธิบาย ความหมายของคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย โดยการยกตัวอย่างคำศัพท์คำอื่นที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ
5. กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อโยงคำศัพท์ ให้สัมพันธ์กับหมวดหมู่หรือประเภทของคำศัพท์เป้าหมายที่ต้องการพูด
6. กลวิธีการทำท่าไป้ (Mime) หมายถึง การที่ผู้พูดแสดงท่าทางต่าง ๆ แทนการพูด ที่ต้องการสื่อสาร
7. กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายาม บรรยายลักษณะสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร เช่น ลักษณะด้านกายภาพ ส่วนประกอบ คุณสมบัติ ด้านต่าง ๆ ฯลฯ
8. กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดออกเสียงคำศัพท์ในภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง
9. กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง (First language-switch strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำที่เป็นคำในภาษาแม่พูดทับศัพท์ขณะกำลังพูดในภาษาเป้าหมาย อยู่ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างฉับพลัน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดคำนั้น ๆ ใน ภาษาเป้าหมายได้
10. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามจะให้คู่สนทนาให้ความช่วยเหลือในการสื่อความหมาย โดยผู้พูด อาจจะถาม หรือแสดงอาการลังเล เว้นช่วงการพูด

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)

ในการเล่าเรื่องจากการอ่าน นักเรียนจะต้องใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด ดังนี้

1. กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพูดคำ หรือประโยคเดิมซ้ำ ๆ กัน อาจจะเป็นการทบทวนคำ หรือประโยคนั้นเพื่อเป็นการประวิงเวลาในการใช้ความคิดสิ่งที่จะพูดต่อไป โดยผู้พูดจะกล่าวซ้ำแต่หน่วยคำคำเดียวไปจนกระทั่งกล่าวซ้ำหลายหน่วยคำ

2. กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพูดเรียงคำกลุ่มคำเป็นแปลคำต่อคำ โดยใช้พื้นฐาน โครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ในภาษาแม่

3. กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย หรือเรียกอีกอย่างใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (Synonym)

4. กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำ หรือกลุ่มคำที่ตรงข้ามกับคำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย

5. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามจะให้คู่สนทนาให้ความช่วยเหลือในการสื่อความหมาย โดยผู้พูดอาจจะถาม หรือแสดงอาการลังเล เว้นช่วงการพูด

6. กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้ตรวจสอบคู่สนทนา ว่าเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดไปหรือไม่ หรือคู่สนทนากำลังฟังผู้พูดอยู่หรือไม่

7. กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction) หมายถึง การที่ผู้พูดขาดความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ในภาษาเป้าหมาย จึงหลีกเลี่ยงที่จะไม่พูด หรือพูดประโยคอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

8. กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาที่ตนไม่ถนัดไปสนทนาเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้หรือลึ้มลึก การสนทนา

9. กลวิธีการแก้ไข (Repair) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพูดคำใหม่เพื่อแก้ไขคำพูดเดิมที่ตนพูดไปแล้วไม่ประสบความสำเร็จในการสื่อสาร

10. กลวิธีการยุติการพูด (Message abandonment strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดหยุดพูดเรื่องที่กำลังพูดอยู่อย่างกะทันหัน เพื่อต้องการแสดงออกให้ผู้ฟังรับทราบว่าผู้พูดไม่ทราบพูดต่อไปได้อีก

จะเห็นได้ว่ากลวิธีการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้จำแนกให้เข้ากับประเภทของแบบวัดกลวิธีการพูดนั้น แต่ละกลวิธีล้วนมีความเกี่ยวข้องกับทักษะด้านการพูดทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยได้นำกลวิธี

เหล่านี้มาเป็นเกณฑ์ในแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อจำแนกประเภท
กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนแต่ละคนใช้ และหาความถี่ในการกลวิธีการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคน

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด

อมรรตน์ เหลืองแสงทอง (2545) กล่าวถึง การทดสอบและการประเมินกลวิธีการสื่อสาร
ในการพูดไว้ดังนี้

1. การบรรยาย หรือ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)
2. การบรรยายภาพ (Picture description task)
3. การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)
4. การสัมภาษณ์ (Interview task)
5. การพูดเล่าเรื่องจากภาพชุด (Narration task)
6. การสนทนา (Conversation task)

ซึ่งแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประเภท คือ
การบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธี
การสื่อสารที่ใช้ในการพูดนั้น พบว่ามีผู้วิจัยให้ความสนใจศึกษาด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด
หลายท่านด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวม สรุป และแบ่งงานวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารในการพูดในประเทศไทยเป็นที่สนใจของนัก
การศึกษาและนักวิจัยหลายท่าน ซึ่งจากผลการศึกษาในเรื่องดังกล่าวนี้ ยังสามารถนำผลที่ได้ไป
ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีความจำเป็นต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก
เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงรวบรวม และ
สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารในประเทศได้ดังนี้

ดารณี สุวรรณวาริ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี จุดประสงค์ของการวิจัยคือ
เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษตามความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุ้มทอง
จังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย 3 ประเภท คือ แบบฝึกหัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกความถี่

ของการใช้กลวิธีการสื่อสาร และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีการสื่อสาร สรุปผลการวิจัยได้ว่า กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ คือ กลวิธีการสื่อสารด้านภาษาศาสตร์ กลวิธีที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารแบบใช้ท่าทาง และกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือปน นอกจากนี้ไม่พบกลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง และต่ำ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมีการใช้กลวิธีการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป กลวิธีแบบกล่าวซ้ำ กลวิธีการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง และกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา มากกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

Tatree (2011) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (ภาคภาษาอังกฤษ) ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (ภาคภาษาอังกฤษ) ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 50 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลของการวิจัยพบว่า กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการพูดด้วยนัยทางอ้อม และกลวิธีการใช้คำเหมือนหรือใกล้เคียง และกลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ และกลวิธีการใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ยังพบว่ากลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้ในการสื่อสารแล้วประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากที่สุดกลับเป็น กลวิธีการใช้ท่าทาง และกลวิธีการพูด ด้วยนัยทางอ้อม ยิ่งไปกว่านั้นคือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลับเป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้แล้วไม่เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารมากที่สุด

อัษฎงค์ สุวรรณภักดี (2555) ได้ศึกษาปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษและกลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาหระหว่างทีมงานภาพยนตร์ชาวไทยและทีมงานที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเจ้าของภาษาในระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษและกลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาหระหว่างทีมงานภาพยนตร์ชาวไทยและทีมงานที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเจ้าของภาษาในระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากทีมงานภาพยนตร์ชาวไทยจำนวน 79 คน และ

ทีมงานที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเจ้าของภาษาจำนวน 39 คน จาก 5 บริษัทโปรดักชั่น ผลการศึกษาพบว่า ทีมงานชาวไทยมีปัญหามากที่สุดคือ การมีอคติต่อเพื่อนร่วมงานกระทบต่อการสื่อสารระหว่างทีมงานและการไม่เข้าใจวิธีการพูดของเพื่อนร่วมงานเช่น สำเนียง น้ำเสียง การลงเสียงหนัก และการออกเสียง ส่วนปัญหาที่พบในทีมงานต่างชาติที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเจ้าของภาษาคือ ปัญหาบรรยากาศที่อคติด้านเชื้อชาติในกองถ่ายทำภาพยนตร์ และมีอคติโดยมีพื้นฐานทางสัญชาติที่มีผลต่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตามกลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาการสื่อสารของทั้งสองทีมงานคือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในกองถ่ายภาพยนตร์ การใช้คำ วลี และประโยคที่คุ้นเคยในการสื่อสาร และการตั้งใจฟังคำสำคัญเพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร

กรพินธุ์ พรรณปิติก (2557) ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนกลวิธีการสื่อสารที่มีผลต่อความสามารถแล้วมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาผลของรูปแบบการสอนกลวิธีการสื่อสารต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และเพื่อสำรวจเจตคติของนิสิตที่มีต่อรูปแบบการสอนกลวิธีการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น โดยมีนิสิตปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 34 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลโดยการใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการประเมินความสามารถในการพูดและแบบสอบถามความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดสอบ โดยนำผลคะแนนเฉลี่ยของนิสิตที่ได้มาเปรียบเทียบโดยใช้ Paired-samples t-Test และ Cohen's d เพื่อวัดความแตกต่างของผลคะแนนและขนาดอิทธิพล จากนั้นทำการสำรวจเจตคติของนิสิตที่มีต่อรูปแบบการสอน โดยใช้แบบสอบถามเจตคติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ผลคะแนนการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในส่วนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามผลการศึกษากลับพบว่านิสิตมีเจตคติด้านบวกต่อรูปแบบการสอนนี้

Chadchada (2014) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ข้อมูลประจำสนามบินสุวรรณภูมิ จุดประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษาวิธีการสื่อสาร ในการพูดภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ข้อมูลประจำสนามบินสุวรรณภูมิ และวิเคราะห์การใช้กลวิธีในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานเคาน์เตอร์จำนวน 48 คนและพนักงานประจำศูนย์บริการจำนวน 52 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง และพนักงานเคาน์เตอร์มีการใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำ ลำดับถัดมาคือกลวิธีการสรุปแปล

ความ และสุดท้ายคือ กลวิธีการทำทำไป ส่วนพนักงานประจำศูนย์บริการใช้กลวิธีการยืนยันต่อความเข้าใจที่ถูกต้อง รองลงมาคือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ และการตอบสนอง

สิรินิธี ชนะวงศ์ (2557) ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งกลวิธีที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่และกลวิธีทางภาษาอังกฤษและศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการกลวิธีการสื่อสารและประสิทธิผลของกลวิธีการสื่อสารแต่ละชนิด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 38 คน เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ปากเปล่าเป็นภาษาอังกฤษ การบรรยายภาพ และการเล่าเรื่อง พร้อมทั้งสัมภาษณ์ย้อนหลังผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ซึ่งประกอบด้วยการแปลตามตัวอักษร รองลงมาคือ การสลับภาษา และกลวิธีทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ การแก้ไขด้วยตนเอง และการพูดอ้อม การใช้คำที่เกินความหมายกว้าง การขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาตามลำดับ กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือ การสร้างคำใหม่ กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาพบว่า ใช้ได้ผลในการสื่อสารมากที่สุดคือ การพูดอ้อม คลังศัพท์และโครงสร้างภาษาอังกฤษ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด กลวิธีการสื่อสารจึงมีส่วนช่วยในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาการพัฒนาความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสาร จะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือ ผู้วิจัยล้วนแต่วิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์และพัฒนาเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถด้านการพูด โดยอาศัยกลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ สามารถนำผลการวิจัยเหล่านี้ไปพัฒนาความสามารถทางด้านกลวิธีการสื่อสารเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการสื่อสารได้ อีกทั้งการฝึกและเรียนรู้การใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการสอนตามกลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ สามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

นักการศึกษาและนักวิจัยด้านกลวิธีการสื่อสารในต่างประเทศนั้นมีหลายท่าน สามารถรวบรวมและสรุปได้ดังนี้

Dobao (2001) ได้ศึกษา อิทธิพลของความสามารถทางภาษาในกลวิธีการสื่อสารกรณีศึกษานักเรียนกาลีเซียที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนชาวกาลีเซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ จะถูกแบ่งตามระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เป็น 3 ระดับ คือ ระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ จากสมมติฐานที่ตั้งขึ้น คือ ผู้เรียนที่มีสมรรถนะจะใช้กลวิธีการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่มีสูง ซึ่งใช้กิจกรรมเดียวกันในการทดสอบ และนักเรียนจะใช้กลวิธีที่คล้ายกันเมื่อถูกทดสอบด้วยกิจกรรม

เดียวกัน โดยทดสอบด้วยกิจกรรม 3 แบบ คือ เล่าเรื่องจากภาพ บรรยายภาพ และสนทนา 10 นาที และได้ยึดกลวิธีการสื่อสารของ Tarone (1977) มาใช้ในการวิเคราะห์ ภายหลังจากทดสอบพบว่าตามข้อสันนิษฐานข้อที่หนึ่งเป็นจริงทั้งสองประการ

Lindblad (2011) วิจัยเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนชาวสวีเดนที่เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยจุดประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษากลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระดับปานกลาง จำนวนทั้งสิ้น 17 คน ทดสอบโดยใช้ข้อสอบภาษาอังกฤษระดับชาติในสถานการณ์พูดและให้ทำแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ระหว่างทำการทดสอบมากที่สุดคือ กลวิธีการหยุดชั่วคราวเพื่อให้เวลาตนเองในการคิดแก้ปัญหาการสื่อสาร และผลจากการทำแบบสอบถามของนักเรียนคือ นักเรียนจะทำกิจกรรมร่วมกันได้ดีก็ต่อเมื่ออยู่ในกลุ่มที่แบ่งตามเพศหญิง เพศชาย แต่เมื่อใดที่มีกิจกรรมการทดสอบที่ต้องรวมกลุ่มกันนักเรียนจะไม่มีความสุขในการทำกิจกรรมและปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาคือความยุ่งยากในการทดสอบและการเก็บข้อมูล

Karón (2012) ศึกษากลวิธีการสื่อสารของชาวโปแลนด์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง อาสาสมัครในบริษัทแห่งหนึ่ง ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งมีอายุ 30 ปี และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และกลุ่มผู้มีความสามารถระดับต่ำ โดยทดสอบด้วยการพูดตามบทบาทสมมติ ผลปรากฏว่า กลุ่มผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีทำให้สำเร็จหรือกลวิธีชดเชย โดยกลุ่มนี้จะใช้ความรู้พื้นฐานในภาษาที่สองเข้ามาช่วยในการสื่อสาร คือ การพูดอ้อมค้อม การสร้างคำใหม่ และการแปลคำต่อคำ ส่วนกลุ่มผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำนั้น จะใช้กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สอง กลวิธีการใช้คำพูดใหม่ด้วยตนเอง หรือการพูดขยายความ และกลวิธีการแก้ไข

Uztosum and Erten (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลของความสามารถทางภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร กรณีศึกษานักเรียนชาวตุรกีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งจุดประสงค์การวิจัยครั้งนี้เพื่อ หาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวตุรกีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศกับการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 34 คน แบ่งและจัดนักเรียนออกเป็นคู่ ทั้งสิ้น 17 คู่ ยิ่งไปกว่านั้นคือนักเรียนแต่ละคู่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทดสอบโดยการชมภาพยนตร์สั้น แล้วจากนั้นผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่มีผลกับการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียน แต่ที่สำคัญคือ 3 กลวิธีการสื่อสารต่อไปนี้ที่ นักเรียน

เลือกใช้แล้วเกิดประสิทธิผลกับการเรียนในชั้นเรียนมากที่สุด คือ กลวิธีการหลีกเลี่ยงข้อมูล กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อการสนทนา และกลวิธีการทำท่าง่าย

Rahma (2015) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนชาวโอมานที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในงานวิจัยนี้ Rahma ได้ตั้งจุดประสงค์ของงานวิจัยไว้คือ เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารของนักเรียนชาวโอมานที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ กลุ่มนักเรียนชาวโอมานที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 60 คน ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอับริ ประเทศโอมาน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถระดับสูง และนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ และการวิจัยนี้ทดสอบโดยใช้เครื่องมือคือ การอธิบายภาพและการสัมภาษณ์ และระหว่างการทดสอบได้มีการบันทึกวิดีโอเสียงการพูดของนักเรียนไว้ด้วย เพื่อเป็นข้อมูลในการจำแนกกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ในแต่ละภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถระดับสูงจะใช้กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงและกลวิธีการอ้อมค้อม ในขณะที่นักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำจะใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงและกลวิธีการใช้ภาษาเป้าหมายปนกับภาษาแม่

Liang (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในการพูดของนักเรียนเตรียมอุดมศึกษาชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน ซึ่งมีจุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อจำแนกความถี่ของกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนเตรียมอุดมศึกษาชาวมาเลเซียเชื้อสายจีนใช้ในการสื่อสารมากที่สุด และกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่มีประสิทธิภาพ เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนตระหนักถึงการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดเป็นอย่างมากและสามารถเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นคือ นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีในการทดสอบโดยการสัมภาษณ์และสังเกตเห็นประโยชน์ของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดผ่านการสัมภาษณ์

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ ผู้เรียนแต่ละระดับความสามารถทางภาษาใช้กลวิธีการที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงหรือเจ้าของภาษาจะใช้กลวิธีการสื่อสารแบบลดความ สรุปลความหรือด้านภาษาศาสตร์ ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านภาษาระดับปานกลางและต่ำมักจะใช้กลวิธีการสื่อสารที่หลากหลายและมักจะมีการใช้กลวิธีการปนภาษาที่สองกับภาษาแม่เข้าด้วยกัน หรือแม้แต่ใช้กลวิธีการใช้ทำทาง เพื่อให้การสื่อสารนั้นสำเร็จ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจจะวิทยาคม อำเภอสัจจะ จังหวัดชลบุรี ซึ่งเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑๓๓๑๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๒๒๕ คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสัจจะวิทยาคม อำเภอสัจจะ จังหวัดชลบุรี ซึ่งเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑๓๓๑๒ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ ซึ่งได้มาจากการเลือกสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) จากนักเรียนกลุ่มประชากร จำนวน ๒๒๕ คน ซึ่งผู้วิจัยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑๓๓๑๑ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ทั้งหมดมาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ซึ่งแบ่งตามหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ดังนี้

4	ดีเยี่ยม	80-100	จำนวน	16	คน
3.5	ดีมาก	75-79	จำนวน	18	คน
3	ดี	70-74	จำนวน	30	คน
2.5	ค่อนข้างดี	65-69	จำนวน	42	คน
2	ปานกลาง	60-64	จำนวน	52	คน
1.5	พอใช้	55-59	จำนวน	38	คน
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54	จำนวน	26	คน
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49	จำนวน	3	คน

จากนั้นแบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ สูง และต่ำ โดยแบ่งนักเรียนตามเกณฑ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ระดับความสามารถ คือ นักเรียนที่ได้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3-4 จัดอยู่ในกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง จำนวน 64 คน และนักเรียนที่ได้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 0-1 จำนวน 29 คน จัดอยู่ในกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

หลังจากการแบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น 2 กลุ่มแล้ว ผู้วิจัยทำการคัดเลือกนักเรียนและสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร โดยวิธีจับฉลาก เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกันให้จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ กลุ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง จำนวน 20 คน และกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ จำนวน 20 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
 - 1.2 ศึกษาแนวทาง และวิธีการในการสร้างแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษหนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
 - 1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ คือแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ยึดตามแนวคิดของ Tarone (1981) กลวิธีการสื่อสารของ Faerch and Kasper (1984) แนวความคิดของ Si-Quing (1990) และกลวิธีการสื่อสารตามแนวคิดของ Dörnyei (1995) เนื่องจากแนวความคิดของทั้ง 4 ท่าน มีความคล้ายคลึงกัน และสามารถปรับใช้กับงานวิจัยนี้ เพื่อวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยจัดทำทั้งหมด 3 ชุด คือ ชุด A B และ C แต่ละชุดมีจำนวน 3 แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด คือ การบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน แต่ละชุดจะมีเนื้อหา ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน โดยผู้วิจัยจัดทำแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร

ในการพูดเป็นจำนวน 3 ชุด เพื่อหลีกเลี่ยงนักเรียนที่ทำการทดสอบเสร็จก่อน แล้วนำไปเล่าให้
นักเรียนที่ยังไม่ทดสอบฟัง

1.3.1 การบรรยายภาพ ประกอบด้วยรูปภาพจำนวน 3 ภาพ แต่ละภาพมีความ
คล้ายคลึงกัน โดยรูปภาพแต่ละภาพผู้วิจัยได้นำมาจาก การ์ตูนสะท้อนสังคมไทย (2559) เนื้อหา
ที่เสียดสีสังคม ของชีวิตนักเรียนไทยในปัจจุบัน

1.3.2 การอธิบายความหมายของคำศัพท์ เป็นบัตรคำศัพท์จำนวน 10 บัตรคำ ซึ่ง
แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 แบบคือ แบบรูปธรรมและนามธรรมอย่างละ 5 บัตรคำ คำศัพท์ทุกคำมีคำ
แปลภาษาไทยกำกับ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ตรงกัน คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการ
การทดสอบเป็นคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.3.3 การเล่าเรื่องจากการอ่าน ผู้วิจัยได้จัดหาเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษที่มีความ
ยาวประมาณ 10 บรรทัด 1 เรื่อง โดยเนื้อหาที่เลือกมาใช้ในการทดสอบเป็นเนื้อหาที่อยู่ในหนังสือ
รายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน
การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน (ดูภาคผนวก ค) ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้น
ผู้วิจัยปรับปรุงตามคำแนะนำที่ได้รับก่อนนำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารไปทดลองใช้

1.5 ผู้วิจัยนำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ (Communication
strategies test) ที่ผ่านการตรวจสอบและพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านแล้ว ไปทดลองใช้กับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัตหีบวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ
40 คน เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดของเครื่องมือและปรับปรุงแก้ไข

1.6 เมื่อทดลองใช้แบบวัดกลวิธีการสื่อสารครบ 2 ครั้งแล้ว จึงนำแบบวัดกลวิธีการ
สื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาลักษณะการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ หลักการ
และแนวทางในการสร้างแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือ
วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

2.2 จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างตารางแจกแจงรายการกลวิธีการสื่อสารในการพูด
ภาษาอังกฤษ ซึ่งตารางนี้สร้างขึ้นเพื่อจำแนกกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการนับจำนวนความถี่ของแต่ละกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้

2.3 ผู้วิจัยนำแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษไปให้
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน (ดูภาคผนวก ค) ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในการ

นำไปใช้ จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงตามคำแนะนำที่ได้รับก่อนนำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารไปทดลองใช้

2.4 ผู้วิจัยนำแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการตรวจสอบและพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านแล้ว นำแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจจพิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 40 คน คน เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดของเครื่องมือและปรับปรุงแก้ไข

2.5 เมื่อทดลองใช้แบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารแล้ว จนเกิดความชำนาญในการใช้เครื่องมือ จึงนำแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และทุกครั้งที่ทดลองใช้วิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารนั้นต้องใช้ควบคู่ไปกับการใช้แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษด้วย

3. แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ซึ่งเกณฑ์นี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยยึดจากความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนแต่ละคนทำการทดสอบแล้วในตารางแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสาร โดยยึดตามเกณฑ์การให้คะแนนของ Si-Qing, (1990) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการกลวิธีการสื่อสารไว้ 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูงมาก
อธิบายได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 1 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้

4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูง
อธิบายได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 2 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้

3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง
อธิบายได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 3 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้

2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ
อธิบายได้ว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 ครั้งขึ้นไป แล้วสามารถสื่อสารได้

1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก
อธิบายได้ว่า ผู้เรียนไม่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสาร สื่อสารได้ในทุกกรณี

3.2 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในการนำไปใช้ จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงตามคำแนะนำที่ได้รับก่อนนำแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ไปใช้จริง

3.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ที่ผ่านการ

ตรวจสอบและพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 40 คน คน เพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดของเครื่องมือและปรับปรุงแก้ไข

3.4 เมื่อทดลองใช้แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ครบ 2 ครั้งแล้ว จนเกิดความชำนาญในการใช้เครื่องมือ จึงนำแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และทุกครั้งที่ทดลองใช้แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งนักเรียนตามเกณฑ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ระดับความสามารถ คือ นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3-4 จัดอยู่ในกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0-1 จัดอยู่ในกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

2. หลังจากการแบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น 2 กลุ่มแล้ว ผู้วิจัยทำการคัดเลือกนักเรียนและสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยจัดเป็นระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง จำนวน 20 คน และกลุ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ จำนวน 20 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 40 คน

3. ผู้วิจัยอธิบายทำความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ทั้ง 3 แบบ คือ การบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจในทำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดทั้ง 3 ชนิด และผู้วิจัยได้ชี้แจงอย่างชัดเจนให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบว่าระหว่างทำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดจะมีการบันทึกวิดีโอไว้ด้วย

4. ผู้วิจัยเตรียมแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดจำนวน 3 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด 3 แบบ เรียงตามลำดับคือ การบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน ผู้วิจัยแบ่งแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดจำนวน 3 ชุดนี้ เป็น ชุด A ชุด B และชุด C ซึ่งการแบ่งแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ออกเป็น 3 ชุด เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้นักเรียนที่ทำการทดสอบ เมื่อออกจากห้องทดสอบไปอาจจะพูดหรือเล่าให้นักเรียนที่ยังไม่ทดสอบฟัง ผู้วิจัยจึงมีตัวเลือกแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดจำนวน 3 ชุด ซึ่ง

แต่ละชุดจะมีเนื้อหาคล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน และก่อนดำเนินการบันทึกสถิติที่ผู้วิจัยอธิบายวิธีการทำภาระงานอย่างละเอียดอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องทำอย่างชัดเจน

การดำเนินการบันทึกสถิติที่ผู้วิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดทั้ง 3 ชุด แต่ละชุดนั้นประกอบไปด้วยแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดจำนวน 3 แบบ บรรจุใส่ซอง และแต่ละซองมีตัวอักษร A, B, และ C ติดอยู่หน้าซอง จากนั้นผู้วิจัยนำกระดาษมาตัดเป็นสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก เขียน ตัวอักษร A, B, และ C ม้วนใส่กล่อง และให้นักเรียนหมายเลขที่ 1 ซึ่งเรียงตามรหัสประจำตัวนักเรียนทำการหยิบเลือกกระดาษในกล่องว่านักเรียนจะได้ชุดแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดใด

2. หลังจากที่นักเรียนทราบว่าตนเองได้แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดใดแล้วนั้น ให้ส่งกระดาษที่ตนหยิบได้ส่งให้ผู้วิจัย จากนั้นผู้วิจัยจึงหยิบชุดแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดชุดดังกล่าวให้นักเรียนทำการทดสอบ

3. ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนเลือกได้มาทำการทดสอบตามแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดทั้ง 3 แบบและบันทึกสถิติที่ผู้วิจัยตามขั้นตอนของแต่ละแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดดังนี้ คือ

แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดที่ 1 การบรรยายภาพ

ขั้นตอนดำเนินการกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยแสดงรูปภาพให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนจำรูปภาพดังกล่าว โดยผู้วิจัยจะให้เวลาในการการจำภาพ 1 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยจะให้นักเรียนพูดบรรยายภาพที่เห็นอย่างละเอียดอีกครั้งตามความเข้าใจของนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้เวลาในการอธิบาย 3 นาที

แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดที่ 2 การอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นตอนดำเนินการกิจกรรม

ขั้นที่ 1 นักเรียนแต่ละคนได้รับรายการคำศัพท์ทั้งที่เป็นคำรูปธรรม 5 คำ และคำนามธรรม 5 คำ และจับสลากมาอย่างละ 1 คำ โดยนักเรียนแต่ละคนจะได้อธิบายคำศัพท์คนละ 2 คำ มีเวลาในการอธิบายคำศัพท์ คำละ 3 นาที

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ฟัง ถ้าไม่เข้าใจสิ่งที่นักเรียนอธิบาย จะใช้คำถามที่เตรียมไว้ถามนักเรียน จนกว่าผู้วิจัยจะเข้าใจหรือนักเรียนเลิกอธิบายไปเอง

แบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดที่ 3 การเล่าเรื่องจากการอ่าน

ขั้นตอนดำเนินการกิจกรรม

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องเป็นภาษาอังกฤษที่มีความยาวประมาณ 10 บรรทัด 1 เรื่อง หลังจากนั้นให้นักเรียนเตรียมตัวเพื่อเล่าเรื่องใหม่เป็นภาษาอังกฤษที่ตนเองเข้าใจ และจับประเด็นได้ให้ผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าเรื่องโดยนักเรียนมีเวลาในการเล่าเรื่อง 3 นาที โดยที่ผู้วิจัยจะมีคำถามชี้นำเมื่อนักเรียนไม่สามารถเล่าเรื่องได้ และนักเรียนสามารถถามผู้วิจัยได้

การประเมินกลวิธีการสื่อสารในการพูด

การประเมินกลวิธีการสื่อสารในการพูด คือการประเมินโดยการสังเกตและนับ จำนวนความถี่ของกลวิธีการสื่อสารในแต่ละประเภทที่ผู้เรียนใช้ จำนวนความถี่ที่ได้มาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณว่ากลวิธีการสื่อสารประเภทใดบ้างที่ผู้เรียนใช้ และมีจำนวนความถี่มากหรือน้อยเพียงใด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการทำแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกวิธีคิดทัศนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน มาถอดเทป โดยทำการถอดแถบบันทึกเสียงของนักเรียนทีละคน คนละ 3 แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษลงในกระดาษ โดยเริ่มจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงก่อน และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ เป็นกลุ่มสุดท้าย

2. จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้จาก ข้อ 1 มาทำการจัดรอยคะแนน (/) ลงในแบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อทำการจำแนกประเภทกลวิธีการสื่อสาร และจำนวนของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคน ตามที่แยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และต่ำ ผู้วิจัยเริ่มจัดรอยคะแนนของนักเรียนทีละคน และทีละแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และต่ำตามลำดับ ซึ่งเริ่มจากแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษที่ 1 การบรรยายภาพ ของนักเรียนทั้ง 40 คน ก่อนแล้วจึงตามด้วย แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ 2 การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ 3 การเล่าเรื่องจากการอ่าน จนเสร็จสิ้นการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยทำการจัดรอยคะแนนตามเกณฑ์การจำแนกประเภทกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ข้างต้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผู้วิจัยนำจำนวนความถี่ของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษจากแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดทั้งหมด 3 แบบ มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ เพื่อหาค่าทางสถิติต่างๆ ตามลำดับดังนี้

3.1 นำจำนวนความถี่ของการใช้แต่ละกลวิธีการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน มาคำนวณผลรวมความถี่ และหาค่าร้อยละของผลรวมความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม จากนั้นคำนวณผลรวมของความถี่และหาค่าร้อยละของผลรวมความถี่ โดยจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับสูง และ ระดับต่ำ

3.2 นำผลรวมของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มาทดสอบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการทดสอบด้วย Chi-Square Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้หาค่าความแตกต่างระหว่างความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ คือ Chi-Square (X^2) ตามสูตรของ Gopal (2006) ดังนี้

$$x^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

X^2 แทน การทดสอบ Chi-Square

O_i แทน ความถี่ที่ได้จากการสังเกต (Observed frequency)

E_i แทน ความถี่ที่คิดว่าควรจะเป็น (Expected frequency)

K แทน จำนวนกลุ่มที่ทำการทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ กลุ่มละ 20 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจดีพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

2. การนำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงและต่ำ

ตารางที่ 4-1 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง จำแนกตามแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด

ประเภทแบบวัด กลวิธีการสื่อสารในการพูด	ความถี่ที่นักเรียนใช้ในแต่ละกลวิธีการสื่อสาร (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับต่ำ	ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับสูง	
การบรรยายภาพ	241 (16.97)	174 (12.25)	415 (29.22)
การอธิบายความหมายของคำศัพท์	338 (23.80)	152 (10.70)	490 (34.50)
การเล่าเรื่องจากการอ่าน	387 (27.25)	128 (9.01)	515 (36.26)
รวม	966 (68.03)	454 (31.97)	1,420 (100)

จากตารางที่ 4-1 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง จำแนกตามแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.25 แต่ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทดังกล่าวนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกลับใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.01 และในทางตรงข้ามนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.25 ซึ่งในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทดังกล่าวนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำกลับใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.97

ตารางที่ 4-2 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ภาษาอังกฤษ			
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมาย ใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	131 (9.23)	105 (7.40)	236 (16.62)	1
กลวิธีการอธิบายความ	88 (6.20)	64 (4.50)	152 (10.70)	2
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	130 (9.15)	22 (1.54)	152 (10.70)	2
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือ การขอความร่วมมือ	63 (4.43)	19 (3.24)	113 (7.96)	3
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์	81 (5.70)	23 (1.62)	104 (7.32)	4
กลวิธีการกล่าวซ้ำ	73 (5.14)	30 (2.11)	103 (7.25)	5
กลวิธีการทำท่าไป	58 (4.10)	30 (2.11)	88 (6.21)	6
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	63 (4.43)	19 (1.34)	82 (5.77)	7
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	37 (2.60)	32 (2.25)	65 (4.85)	8
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษา อื่นปนกับภาษาที่สอง	42 (2.95)	7 (0.50)	49 (3.45)	9
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ	39 (2.74)	7 (0.50)	46 (3.24)	10

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ภาษาอังกฤษ			
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการสร้างคำใหม่	34 (2.39)	9 (0.63)	43 (3.02)	11
กลวิธีการแก้ไข	27 (1.90)	10 (0.70)	37 (2.60)	12
กลวิธีการบอกหมวดหมู่	25 (1.76)	10 (0.70)	35 (2.46)	13
กลวิธีการพูดพิมพ์	18 (1.26)	16 (1.12)	34 (2.38)	14
กลวิธีการยุติการพูด	20 (1.40)	8 (0.56)	28 (1.96)	15
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น	15 (1.05)	10 (0.70)	25 (1.75)	16
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา	10 (0.70)	6 (0.42)	16 (1.12)	17
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียง ภาษาที่สอง	8 (0.56)	0 (0.00)	8 (0.56)	18
รวม	966 (68.03)	454 (31.97)	1,420 (100)	

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดทั้ง 3 แบบ กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำใช้ร่วมกันมากที่สุด คือ กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 16.62 ส่วนกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ร่วมกันรองลงมาคือ กลวิธีการอธิบายความ และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ คิดเป็นร้อยละ 10.70 ซึ่งทั้งสองกลวิธีการสื่อสารในการพูดนี้ นักเรียนใช้เท่ากัน และกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ระดับต่ำใช้น้อยที่สุด คือกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง คิดเป็นร้อยละ 0.56 และพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ไม่ใช้กลวิธีนี้เลย

อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.40 รองลงมาคือกลวิธีการอธิบายความ คิดเป็นร้อยละ 4.50 และกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเป็นกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้ใช้เลย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.00 ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.23 กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ คิดเป็นร้อยละ 9.15 เป็นอันดับที่สอง และกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเป็นกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.56

ตารางที่ 4-3 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับต่ำ		อันดับ
	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละของ ความถี่	
กลวิธีการอธิบายความ	40	16.59	2
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	13	5.39	7
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น	15	6.22	6
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	32	13.27	3
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	12	4.97	8
กลวิธีการพูดพิมพ์	18	7.46	4
กลวิธีการสร้างคำใหม่	13	5.39	7
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	74	30.70	1
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ	16	6.63	5
กลวิธีการยุติการพูด	8	3.31	9
รวม	241	100.00	

จากตารางที่ 4-3 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้มากที่สุด คือกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ คิดเป็นร้อยละ 30.70 ลำดับถัดมาคือ กลวิธีการอธิบายความ คิดเป็นร้อยละ 16.59 และกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการยุติการพูด คิดเป็นร้อยละ 3.31 อย่างไรก็ตามกลวิธีที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้เท่ากัน คือกลวิธีการให้ตัวอย่าง และกลวิธีการสร้างคำใหม่ โดยทั้งสองกลวิธี คิดเป็นร้อยละ 5.39

ตารางที่ 4-4 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับสูง		อันดับ
	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละของ ความถี่	
กลวิธีการอธิบายความ	32	18.39	2
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	15	8.62	5
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น	10	5.74	7
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือ เกือบตรงกัน	50	28.73	1
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	10	5.74	7
กลวิธีการพูดพิมพ์	16	9.19	4
กลวิธีการสร้างคำใหม่	7	4.02	8
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	12	6.89	6
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอ ความร่วมมือ	17	9.77	3
กลวิธีการยุติการพูด	5	2.87	9
รวม	174	100.00	

จากตารางที่ 4-4 สรุปได้ว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้มากที่สุด คือกลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 28.73 ส่วนกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้ในลำดับรองลงมาคือ กลวิธีการอธิบายความ หรือพูดอ้อมค้อม คิดเป็นร้อยละ 18.39 และกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการยุติการพูด คิดเป็นร้อยละ 2.87 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้เท่ากันคือ กลวิธีการพูด ไม่ตรงประเด็น และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ โดยทั้งสองกลวิธี คิดเป็นร้อยละ 5.74

ตารางที่ 4-5 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับต่ำ		อันดับ
	จำนวน	ค่าร้อยละของ	
	ความถี่	ความถี่	
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	45	13.31	3
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	31	9.17	6
กลวิธีการสร้างคำใหม่	21	6.21	9
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	24	7.10	8
กลวิธีการบอกหมวดหมู่	25	7.39	7
กลวิธีการทำท่าไป	58	17.15	1
กลวิธีการอธิบายความ	48	14.20	2
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	8	2.36	10
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง	42	12.42	4
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ	36	10.56	5
รวม	338	100.00	

จากตารางที่ 4-5 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการทำท่าไป คิดเป็นร้อยละ 17.15 ตามด้วยกลวิธีการอธิบายความ ที่นักเรียนใช้มากเป็นลำดับถัดมา โดยคิดเป็น ร้อยละ 14.20 ส่วนกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 2.36

ตารางที่ 4-6 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับสูง		อันดับ
	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละของ ความถี่	
	กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือ เกือบตรงกัน	31	
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	5	3.28	8
กลวิธีการสร้างคำใหม่	2	1.31	9
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	17	11.18	5
กลวิธีการบอกหมวดหมู่	10	6.57	6
กลวิธีการทำท่าไป	30	19.73	3
กลวิธีการอธิบายความ	32	21.05	1
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่ สอง	0	0.00	10
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับ ภาษาที่สอง	7	4.60	7
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอ ความร่วมมือ	18	11.84	4
รวม	152	100.00	

จากตารางที่ 4-6 สรุปได้ว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้มากที่สุด คือกลวิธีการอธิบายความ คิดเป็นร้อยละ 21.05 ลำดับถัดมาคือกลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 20.39 และกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ คิดเป็นร้อยละ 1.31 อย่างไรก็ตามในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์นี้ยังมีกลวิธีในการพูดที่นักเรียนไม่ใช้เลย คือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.00

ตารางที่ 4-7 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับต่ำ		อันดับ
	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละของ ความถี่	
กลวิธีการกล่าวซ้ำ	73	18.86	2
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	56	14.47	3
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือ เกือบตรงกัน	54	13.95	4
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	20	5.16	7
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอ ความร่วมมือ	15	3.87	8
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ	39	10.07	5
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์	81	20.93	1
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา	10	2.58	10
กลวิธีการแก้ไข	27	6.97	6
กลวิธีการยุติการพูด	12	3.10	9
รวม	387	100.00	

จากตารางที่ 4-7 แสดงให้เห็นว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้มากที่สุด คือกลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.93 และกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้รองลงมา คือกลวิธีการกล่าวซ้ำ โดยคิดเป็นร้อยละ 18.86 และกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 2.58

ตารางที่ 4-8 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษระดับสูง		อันดับ
	จำนวนความถี่	ค่าร้อยละของ ความถี่	
	กลวิธีการกล่าวซ้ำ	30	
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	10	7.81	5
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือ เกือบตรงกัน	24	18.75	2
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	4	3.12	8
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอ ความร่วมมือ	11	8.59	4
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ	7	5.46	6
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์	23	17.96	3
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา	6	4.68	7
กลวิธีการแก้ไข	10	7.81	5
กลวิธีการยุติการพูด	3	2.34	9
รวม	128	100.00	

จากตารางที่ 4-8 สรุปได้ว่ากลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้มากที่สุด คือกลวิธีการกล่าวซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 23.43 ลำดับถัดมาคือ

กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 18.75 และกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการยุดติการพูด คิดเป็นร้อยละ 2.34 เป็นที่น่าสังเกตว่าในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารประเภทนี้กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้เท่ากัน มี 2 กลวิธี คือ กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ และกลวิธีการแก้ไข ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.81

ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

ตารางที่ 4-9 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		X^2	p
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมาย ใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	131	105	2.86	0.09
กลวิธีการอธิบายความ	88	64	3.78*	0.05
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	130	22	76.73*	0.00
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	63	19	23.61*	0.00
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์	81	23	32.34*	0.00
กลวิธีการกล่าวซ้ำ	73	30	17.95*	0.00
กลวิธีการทำท่าไป	58	30	8.90*	0.00
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือ การขอความร่วมมือ	67	46	3.90*	0.05
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	37	32	0.36	0.55
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่น ปนกับภาษาที่สอง	42	7	25.00*	0.00

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง		X^2	<i>p</i>
	ภาษาอังกฤษ			
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ	39	7	22.26*	0.00
กลวิธีการสร้างคำใหม่	34	9	14.53*	0.00
กลวิธีการแก้ไข	27	10	7.81*	0.01
กลวิธีการบอกหมวดหมู่	25	10	6.42*	0.01
กลวิธีการพูดพิมพ์	18	16	0.11	0.73
กลวิธีการยุติการพูด	20	8	5.14*	0.02
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น	15	10	1.00	0.32
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา	10	6	1.00	0.32
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียง ภาษาที่สอง	8	0	8.00*	0.00
รวม	966	454	184.60	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-9 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ที่รายละเอียดในแต่ละกลวิธีการสื่อสารจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า กลวิธีการอธิบายความ กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการทำท่าไป กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการแก้ไข กลวิธีการบอกหมวดหมู่ กลวิธีการยุติการพูด และกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน กลวิธีการให้ตัวอย่าง กลวิธีการพูดพิมพ์ซ้ำ กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น และกลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		X^2	p
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการอธิบายความ	40	39	0.88	0.35
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	12	9	0.14	0.71
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น	25	3	1.00	0.32
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียง หรือเกือบตรงกัน	33	43	3.95*	0.05
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	29	5	0.18	0.67
กลวิธีการพูดพิมพ์ซ้ำ	50	16	0.11	0.73
กลวิธีการสร้างคำใหม่	6	4	1.80	0.18
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	63	10	44.69*	0.00
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอ ความร่วมมือ	12	7	0.03	0.86
กลวิธีการยุติการพูด	5	4	0.69	0.41
รวม	275	140	10.81	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-10 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ที่รายละเอียดในแต่ละกลวิธีการสื่อสารจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการอธิบายความ กลวิธีการให้ตัวอย่าง กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม กลวิธีการพูดเพิ่มพำ กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ และกลวิธีการยุติการพูด ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง		X^2	<i>p</i>
	ภาษาอังกฤษ			
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	45	31	2.57	0.11
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	31	5	18.77*	0.00
กลวิธีการสร้างคำใหม่	21	2	15.69*	0.00
กลวิธีการให้ตัวอย่าง	24	17	1.19	0.27
กลวิธีการบอกหมวดหมู่	25	10	6.42*	0.01
กลวิธีการทำท่าไป	58	30	8.90*	0.00
กลวิธีการอธิบายความ	48	32	3.20	0.07

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง		X^2	p
	ภาษาอังกฤษ			
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	8	0	8.00*	0.00
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง	42	7	25.00*	0.00
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ	36	18	6.00*	0.01
รวม	338	152	70.60	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-11 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากผลการวิเคราะห์ตามรายละเอียดในแต่ละกลวิธีการสื่อสารจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการบอกหมวดหมู่ กลวิธีการทำท่าไป กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง กลวิธีการพูดภาษาแม่หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่า กลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ คือกลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน กลวิธีการให้ตัวอย่าง และกลวิธีการอธิบายความ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 ผลการเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task) ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง

ประเภทกลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		X^2	p
	ต่ำ	สูง		
กลวิธีการกล่าวซ้ำ	73	30	17.95*	0.00
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ	56	10	32.06*	0.00
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมาย ใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน	54	24	11.53*	0.00
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม	20	4	10.66*	0.00
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการ ขอความร่วมมือ	15	11	0.61	0.43
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ	39	7	22.26*	0.00
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์	81	23	32.34*	0.00
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา	10	6	1.00	0.32
กลวิธีการแก้ไข	27	10	7.81*	0.01
กลวิธีการยุติการพูด	12	3	5.40*	0.02
รวม	387	128	130.25	0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-12 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากผลการวิเคราะห์ตามรายละเอียดในแต่ละกลวิธีการสื่อสารจากการวิเคราะห์
เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ กลวิธีการใช้คำที่มี
ความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ กลวิธีการแก้ไขและกลวิธีการยุติการพูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนั้นแล้วเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารใน
การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ สูง พบว่ากลวิธีการ
ขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ และกลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา เป็นเพียงสอง
กลวิธีการสื่อสารที่ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ เมื่อพูดบรรยายภาพ อธิบายความของคำศัพท์ และเล่าเรื่องจากการอ่าน

2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ เมื่อพูดบรรยายภาพ อธิบายความของคำศัพท์ และเล่าเรื่องจากการอ่าน

โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากตัวอย่างประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ จำนวน 40 คน ซึ่งแบ่งเป็น นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง 20 คน และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ 20 คน ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยยึดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 033101

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด 3 แบบ คือ การบรรยายภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน แบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูด และแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด

นอกจากนี้ผู้วิจัยนำผลรวมของความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ มาทดสอบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ Chi-Square Test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา

2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ พบว่ากลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้ร่วมกันมากที่สุด คือกลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 16.62 ส่วนกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้ร่วมกันรองลงมาเท่ากัน คือกลวิธีการอธิบายความ และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ คิดเป็นร้อยละ 10.70 อันดับสามคือ กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม คิดเป็นร้อยละ 7.96 และกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้ร่วมกันน้อยที่สุด คือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.56

2. กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ พบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยาย ภาพ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ และการเล่าเรื่องจากการอ่าน แตกต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกันมากที่สุด อันดับที่ 2 เป็นกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้เท่ากัน คือ กลวิธีการอธิบายความ หรือพูดอ้อมค้อม และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ และกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง โดยผู้วิจัย ได้ยกตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

1.1 กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน

กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษประเภทนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้มากที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thitidisai (2011) พบว่า กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการใช้คำเหมือนหรือใกล้เคียง ตัวอย่างประโยคที่นักเรียนใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน

ตัวอย่างที่ 1

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

Seller: “Where are you going? Why you take a knife?” เพื่ออธิบายคำว่า sword

Boy: “I take it for cut grass.” เพื่ออธิบายคำว่า mow grass

ตัวอย่างที่ 2

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

“The student play telephone in class” เพื่ออธิบายคำว่า use

“The boy is looking video on computer” เพื่ออธิบายคำว่า watching

ตัวอย่างที่ 3

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

“Police and soldier must be strong” เพื่ออธิบายคำว่า be bravery

“When you use electrical machine you must read manual because it guides you how to use” เพื่ออธิบายคำว่า advise

ตัวอย่างที่ 4

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

“In this month I will complete matthayomsuksa 6 from Sattahip Wittayakom school” เพื่ออธิบายคำว่า graduate

“At the farm, farmer happy to feed big, chicken, and duck” เพื่ออธิบายคำว่า herd

ตัวอย่างที่ 5

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

“In class, teachers help their student to debate or explain anything the students did not understand” เพื่ออธิบายคำว่า are available to lead

“She improve all project herself and sold 60,000 pairs in the first year” เพื่ออธิบายคำว่า developed the whole project

ตัวอย่างที่ 6

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

“People from the country come to the school to study to use the Internet and telephone” เพื่ออธิบายคำว่า community

“The young people enjoy to help people in the country” เพื่ออธิบายคำว่า teenagers และ community

จากที่กล่าวมาข้างต้นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน ด้วยความถี่มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rahma (2015) ที่มีผลวิจัย คือ นักเรียนที่มีระดับความสามารถระดับสูงจะใช้กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงและกลวิธีการอ้อมค้อม จากการทำแบบทดสอบโดยใช้เครื่องมือคือ การอธิบายภาพและการสัมภาษณ์

1.2 กลวิธีการอธิบายความ และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ

1.2.1 กลวิธีการอธิบายความ

กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษประเภทนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้มากเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งจากผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Karón (2012) พบว่า กลวิธีการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทแห่งหนึ่งที่ใช้ภาษาโปแลนด์เป็นภาษากลางและใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 30 คน ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาอื่นที่เกี่ยวข้อง เนื่องด้วยตอนแรกพนักงานดังกล่าวยังไม่สามารถปรับตัวในการพูดภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร และลำดับถัดมาจึงใช้กลวิธีการอธิบายความ ในการสนทนาเพื่ออธิบายในสิ่งที่ตนกำลังพยายามสื่อสาร ตัวอย่างประโยคที่นักเรียนใช้กลวิธีการอธิบายความ

ตัวอย่างที่ 7

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

She saw a ugly boy.... The boy who black skin and white skin while they took the sparta for fighting someone.

จากประโยคดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบายความเพื่ออธิบายถึงรูปร่างลักษณะของตัวละครในแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ประเภทการบรรยายภาพ ชุด A ที่มีเด็กนักเรียนชาย 2 คน คนหนึ่งผิวสีขาว และอีกคนผิวสีดำ ซึ่งการอธิบายดังกล่าวนี้จัดเป็นกลวิธีการบรรยายทางด้านกายภาพ (Physical description) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีการอธิบายความ

ตัวอย่างที่ 8

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

In the class roomsome student talkes to friend, some student use the telephone, some student sleep in class.

จากประโยคดังกล่าวอธิบายได้ว่า นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบายความเพื่ออธิบายถึงรายละเอียดการกระทำของนักเรียนในแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ประเภทการบรรยายภาพ ชุด B ที่กำลังกระทำอยู่ในขณะที่ครูกำลังสอน ซึ่งการอธิบายดังกล่าวนี้จัดเป็น การบอกลักษณะของส่วนประกอบ (Constituent feature) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีการอธิบายความ หรือพูด อ้อมค้อม

ตัวอย่างที่ 9

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

I just to describe the word of mentor...the mentor this word you ever heard at The face Thailand program and this word likea teacher. They will try to help and teach their straff in team about acting and catwalk.

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนพยายามอธิบายความหมายของคำว่า mentor โดยอธิบายถึงหน้าที่ของคำว่า mentor คือมีหน้าที่สอนลูกทีมให้มีความรู้ด้านการ

แสดงและการเดินแบบ ซึ่งการอธิบายดังกล่าวนั้นจัดเป็น การบอกลักษณะของส่วนประกอบ (Constituent feature) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มกลวิธีการอธิบายความ

ตัวอย่างที่ 10

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

Er...investigation is ...mm...it is check and find the truth.

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนพยายามอธิบายความหมายของคำว่า investigation โดยถึงหน้าที่ของคำว่า investigation ซึ่งมีนักเรียนอธิบายว่าการตรวจสอบและค้นหาความจริง โดยใช้คำพูดที่นักเรียนเข้าใจง่ายบอกถึงลักษณะของคำศัพท์ที่กำหนดให้

1.2.2 กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ

กลวิธีการสื่อสารในการพูดประเภทนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้มากที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thitidisai (2011) ที่พบว่ากลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการพูดด้วยนัยทางอ้อม และกลวิธีการใช้คำเหมือนหรือใกล้เคียง ตัวอย่างประโยคที่นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ

ตัวอย่างที่ 11

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

Student no stand queue buy food. เพื่ออธิบายประโยค The students don't stand in line to buy food.

จากตัวอย่างประโยคในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ชุด Aอธิบายได้ว่านักเรียนพยายามพูดเรียงคำหรือประโยคอย่างภาษาแม่ ซึ่งประโยคนี้มีความหมายว่า นักเรียนไม่เข้าแถวซื้ออาหารเลย และประโยคนี้นักเรียนจึงใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดแบบแปลคำต่อคำ

ตัวอย่างที่ 12

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

The teacher say...have who write already ?...ok..I delete already. เพื่ออธิบายประโยค The teacher asks that Are you done with writing? If you are done I will erase it.

จากประโยคดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ เนื่องจากนักเรียนดูรูปภาพและคำบรรยายคำพูดของตัวเอง ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดประเภทการบรรยายภาพ ชุด B ที่ครูกล่าวว่า “อ้าว!! ...จบเสร็จหรือยังนักเรียน งั้นครูลบนะ” ดังนั้นนักเรียนจึงพยายามพูดด้วยการแปลตรงตัวโดยยึดการเรียงคำจากภาษาแม่ ที่ได้บรรยายในรูปภาพ

ตัวอย่างที่ 13

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

FishFlops amazing fashion new เพื่ออธิบายประโยค FishFlops are an amazing new fashion

จากประโยคดังกล่าวนักเรียนใช้คำพูดในการเรียบเรียงประโยคโดยยึดภาษาแม่ จากคำว่า new fashion เป็น fashion new จึงอธิบายได้ว่าประโยคนี้นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ

ตัวอย่างที่ 14

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

People come school learn use the Internet and mobile phone เพื่ออธิบายประโยค older people from the community come to the school to learn how to use the Internet and their mobile phone

จากตัวอย่างประโยคในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ชุด A อธิบายได้ว่านักเรียนพยายามพูดเรียงคำหรือประโยคอย่างภาษาแม่ ซึ่งประโยคนี้นี้มีความหมายว่า ผู้สูงอายุมาเรียนวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้นประโยคนี้นักเรียนจึงใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดแบบแปลคำต่อคำ

แม้ว่ากลวิธีการอธิบายความ และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ จะเป็นกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มใช้เท่ากัน แต่ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดให้ทั้ง 2 กลวิธีเป็นเกณฑ์ในการพูดทุกแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร แต่กำหนดให้ กลวิธีการอธิบายความ และกลวิธีการพูดแบบ

แปลคำต่อคำ เป็นเกณฑ์ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ แต่แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ และกลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำเป็นเกณฑ์ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ซึ่งสาเหตุที่นักเรียนใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งสองประเภทในจำนวนความถี่ที่เท่ากัน อาจเป็นเพราะใช้ เป็นเกณฑ์ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดเท่ากัน และกลวิธีการอธิบายความ ก็ถือได้ว่าเป็นกลวิธีที่นักเรียนแสดงออกถึงความพยายามในการอธิบายในสิ่งที่ตนต้องการถ่ายทอดออกมา ส่วนกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำนั้นจัดว่าเป็นกลวิธีที่นักเรียนพูด โดยอาศัยความรู้ด้าน โครงสร้าง ภาษามาจากภาษาแม่ ซึ่งเป็น โครงสร้างที่นักเรียนเคยชินและเป็นกลวิธีที่นักเรียนนำมาใช้ได้โดยไม่รู้ตัว ดังเช่นงานวิจัยของ Rahma (2015) ที่กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ คือนักเรียน ไม่มีความรู้พื้นฐานและในภาษาเป้าหมายเท่าที่ควร

1.3 กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ

กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาประเภทนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้เป็นอันดับที่ 3

ตัวอย่างที่ 15

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

I'm not sure what is the word in English?

ซึ่งตามภาพนักเรียนพยายามอธิบายภาพลักษณะของนักเรียนชายที่มีฟันเหยิน และไม่มั่นใจจึงถามผู้วิจัยว่าภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร

ตัวอย่างที่ 16

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

The teacher will ... (ครูครับ คำว่า...ลบกระดานใช้คำว่าอะไรครับ?)

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ ชุด B นักเรียนไม่ทราบว่ายกข้อดังกล่าวต้องพูดอย่างไรจึงถามผู้วิจัย และใช้การพูดภาษาแม่ปนกับภาษาที่สองในการพูดประโยคนี้ด้วย

ตัวอย่างที่ 17

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์
ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

Frustration ...is the ...I don't know, can you help me?

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์
ชุด B นักเรียนไม่สามารถอธิบายคำว่า Frustration ได้ จึงขอความช่วยเหลือจากผู้วิจัย ว่า I don't
know, can you help me?

ตัวอย่างที่ 18

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์
ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

Resourceur ...what is this, ...ur...help me please?

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์
ชุด C นักเรียนไม่สามารถอธิบายคำว่า Resource ได้ จึงขอความช่วยเหลือจากผู้วิจัย ว่า what is this,
...ur...help me please

ตัวอย่างที่ 19

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

The students are great teachers, and they're always patient ...for this subject I don't
understand what does it mean of patient?

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ชุด A
นักเรียนไม่เข้าใจในประโยค and they're always patient ได้ จึงขอความช่วยเหลือจากผู้วิจัยว่า I
don't understand what does it mean of patient?

ตัวอย่างที่ 20

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

Teacher I don't understand the Fishflop...ur it is the shoes?

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน ชุด B นักเรียนไม่แน่ใจความหมายคำว่า Fishflop จึงใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ ขอความช่วยเหลือจากผู้วิจัย Teacher I don't understand the Fishflop และใช้กลวิธีการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกันร่วมด้วย it is the shoes?

จากที่ตัวอย่างประโยคข้างต้นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ ด้วยความถี่มากเป็นอันดับที่ 3 เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดให้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ทั้ง 3 แบบ จึงอาจเป็นสาเหตุให้กลวิธีนี้มีค่าความถี่มากเป็นอันดับที่ 3 และอย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยของ สิริณี ษณะวงศ์ (2557) มีผลวิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ปากเปล่าเป็นภาษาอังกฤษ การบรรยายภาพ และการเล่าเรื่อง ในนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 38 คน ใช้กลวิธีทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ การแก้ไขด้วยตนเอง และการพูดอ้อม การใช้คำที่เกินความหมายกว้าง การขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาตามลำดับ กลวิธีการสื่อสารที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือ การสร้างคำใหม่

1.4 กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง

กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษประเภทนี้เป็นกลวิธีที่นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้น้อยที่สุด ตัวอย่างประโยคที่นักเรียนใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง

ตัวอย่างที่ 21

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

“The plumber who is repaira...ur....น้ำประปา” แทนคำว่า tap water

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ชุด B นักเรียนไม่ทราบว่าน้ำประปาภาษาอังกฤษคือคำศัพท์ตัวใด จึงตัดสินใจใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้การสนทนาประสบความสำเร็จ

ตัวอย่างที่ 22

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

“Agriculture ปลูก vegetable and เลี้ยง animal” แทนคำว่า plant, feed

ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ชุด C นักเรียนไม่ทราบว่าปลูกและเลี้ยงภาษาอังกฤษคือคำศัพท์ตัวใด จึงตัดสินใจใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้การสนทนาราบรื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง ด้วยความถี่น้อยที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดให้กลวิธีการดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดเพียงแค่ 1 แบบ จึงอาจเป็นสาเหตุให้กลวิธีนี้มีค่าความถี่น้อยที่สุด และนักเรียนไม่กล้าใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดนี้

ส่วนผลการวิจัยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งสรุปจากกลวิธีการสื่อสารในการพูดทั้งหมด พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.40 รองลงมาคือ กลวิธีการอธิบายความ 4.50 และกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเป็นกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ได้ใช้เลย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.00 และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.23 กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ 9.15 เป็นอันดับที่สอง และกลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองเป็นกลวิธีที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้น้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.56

นอกจากนั้นแล้วจากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทั้ง 3 แบบ วัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง โดยกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 68.03 ส่วนกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 31.97 เท่านั้น

2. การใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษนอกจากเกณฑ์ที่กำหนด

จากการที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และเก็บข้อมูลตามแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดทั้ง 3 แบบ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนใช้กลวิธีการสื่อสารที่นอกเหนือจากเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด (Bialystok, 1990; Corder, 1982; Dornyei, 1995; Ellis, 1986; Faerch & Kasper, 1984; Selinker, 1972; Si-Qing, 1990; Tarone, 2006) ไว้ในแบบประเมินกลวิธีการสื่อสาร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 23

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการบรรยายภาพ

The seller asks to two boy.....ask two boy....ask two boy where are you going?

จากประโยคดังกล่าวอธิบายได้ว่า การพูดรูปแบบนี้จัดเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy) ซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้พูดพูดคำ หรือประโยคเดิมซ้ำ ๆ กัน อาจจะเป็นการทบทวนคำ หรือประโยคนั้นเพื่อเป็นการประวิงเวลาในการใช้ความคิดสิ่งที่จะพูดต่อไป โดยผู้พูดจะกล่าวซ้ำแต่หน่วยคำคำเดียวไปจนกระทั่งกล่าวซ้ำหลายหน่วยคำ

ตัวอย่างที่ 24

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์

The volunteer.....er...er...they.....um...work for help.....um...people such as at police station, hospital.

จากประโยคดังกล่าวอธิบายได้ว่า กลวิธีการไม่ใช่คำพูด (Nonlinguistic strategies) ซึ่งก็คือ การเริ่มด้วยเสียง (Sound initiation) เป็นการเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะมีการพูด หรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ ผู้พูดอาจจะกำลังคิดคำที่จะพูดออกมา อย่างไรก็ตามกลวิธีนี้ไม่ได้จัดอยู่ในเกณฑ์ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่อย่างใด

ตัวอย่างที่ 25

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน

Teacher, sorry, I don't know what is FishFlops story..... (หยุดการสนทนา)

จากประโยคดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักเรียนอาจจะอ่านเนื้อหาที่กำหนดให้ไม่เข้าใจ จึงไม่สามารถอธิบายซ้ำในเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นจึงถือว่า นักเรียนคนดังกล่าวใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดประเภท การแสดงความไม่เข้าใจ (Expression of Non-understanding) โดยการใช้วัจนภาษา (Verbal) ด้วย “Sorry, I don't know” ซึ่งกลวิธีนี้ไม่ได้จัดอยู่ในเกณฑ์ของแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด (Bialystok,1990; Corder, 1982; Dornyei, 1995; Ellis, 1986; Faerch & Kasper,1984; Selinker, 1972; Si-Qing, 1990; Tarone, 2006) ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่านแต่อย่างใด

3. การใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าหนึ่งกลวิธีต่อประโยค

จากการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนในแต่ละแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า บางประโยคที่นักเรียนพูดจะปรากฏกลวิธีการสื่อสารในการพูดมากกว่าหนึ่งกลวิธี เช่น Hardshiper...peoplehave money a little bit...no have money....no have house. จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy) เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า hardship ว่ามีลักษณะอย่างไร และใช้กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง (Sound initiation) โดยการเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะมีการพูด ด้วยการพูดคำว่า er...ก่อนพูดคำ

ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรรัตน์ เหลืองแสงทอง (2545) พบว่า ในการบรรยายภาพของนิสิต 1 ประโยค นิสิตสามารถใช้กลวิธีการสื่อสารได้มากกว่า 1 กลวิธี

4. อิทธิพลของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่มีต่อการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันใช้กลวิธีที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายละเอียดในแต่ละกลวิธีการสื่อสารพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดในแบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ทั้ง 3 ประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน จึงเป็นผลให้การใช้กลวิธีการสื่อสารมีความแตกต่างกันตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Ya-ni (2007) กล่าวว่าระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษมีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร และพัฒนาการด้านการพูดภาษาเป้าหมายของผู้เรียนอีกด้วย

อย่างไรก็ตามในงานวิจัย Malasit, Yupadee and Nopporn (2013) กลับพบว่า ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ได้มีผลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร เนื่องจากว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษมากซึ่งเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นการที่สอนกลวิธีการสื่อสารในการพูดแก่นักเรียนเหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จจึงเป็นไปได้ยาก

5. ความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ellis (1984) คือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาที่ต่างกันใช้กลวิธีการสื่อสารต่างกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะใช้กลวิธีการสื่อสารประเภทการถ่ายทอดความความมากกว่ากลวิธีการหลีกเลี่ยง ส่วนเจ้าของภาษาจะใช้กลวิธีการลดความมากกว่ากลวิธีการหลีกเลี่ยง แต่ในงานวิจัยของ อมรรัตน์ เหลืองแสงทอง (2545) กลับพบว่า นิสิตที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดน้อยกว่านิสิตที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับปานกลาง และสูง โดยให้เหตุผลว่าการที่นิสิตกลุ่มต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดน้อยกว่านิสิตกลุ่มปานกลาง และสูงนั้นเนื่องจากว่าในขณะที่ทำการทดสอบบรรยายภาพนิสิตกลุ่มต่ำขาดความกระตือรือร้นในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงทำให้มีความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษน้อย

อย่างไรก็ตามหากสรุปตามแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด พบว่า จำนวนอัตราความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงในทั้ง 3 แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดมากที่สุด ในแบบวัดกลวิธีการสื่อสารประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 36.26 รองลงมาคือ การอธิบายความหมายของคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 34.50 และการบรรยายภาพ คิดเป็นร้อยละ 29.22 เป็นอันดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษผู้สอนควรมีการสอนการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษสอดแทรกเพิ่มเข้าไปด้วย เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน กลวิธีการอธิบายความ กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ เป็นกลวิธีการสื่อสารในการพูดที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้แล้วสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ประสบผลสำเร็จในการทดสอบทั้ง 3 แบบ ดังนั้นผู้สอนควรนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยการสอนกลวิธีการสื่อสารให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีการสื่อสารในการพูดเหล่านี้ไปแก้ไขปัญหา อุปสรรคในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้การสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างผู้ฟังและผู้พูดดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนควรหมั่นฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้เกิดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดเป็นความเคยชินในการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสาร และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น อีกทั้งการฝึกใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษออกมาใช้โดยไม่รู้ตัว เช่น กลวิธีการสร้างคำใหม่ ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาเพื่อแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า โดยไม่ต้องเน้นหลักการทางไวยากรณ์ หรือกลวิธีการพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการคิด ก็ถือว่าเป็นอีกหนึ่งกลวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ก่อนที่จะพูดได้ตอบออกมา อย่างไรก็ตามทุกกลวิธีการสื่อสารในการพูดนั้นล้วนมีเพื่อให้การสื่อสารนั้นเป็นไปด้วยความราบรื่นและประสบความสำเร็จ

3. นักวิชาการ และผู้สนใจในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรการวิจัยเพื่อศึกษากลวิธีการ

สื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษกับตัวอย่างประชากรที่มี ระดับอายุ การศึกษา และเพศที่แตกต่างกัน
เพื่อให้พบกลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างไปจากงานวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กรพินธุ์ ปรณาปิติ. (2557). ผลของการสอนกลวิธีการสื่อสารที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (สหสาขาวิชา), บัณฑิตศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2545). แนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- การ์ตูนสะท้อนสังคมไทย. (2559). เข้าถึงได้จาก <http://lifestyle.camus-star.com/picpost/13439.html>
- ขวัญหทัย เชิดชู. (2545). การศึกษากลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2543). ผลของการสอนกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้กลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารณี สุวรรณวารี. (2550). กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิริกานต์ วารุณศาสตร์. (2558). ปัญหาและความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิรินิธิ ชนะวงศ์ (2557). Thai EFL interlingual and intralingual communication strategies. วารสาร มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ สุราษฎร์ธานี (*Journal of Humanities and Social Sciences, SRU*), 2(1), 173-192.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2540). *การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ เหลืองแสงทอง. (2545). *การเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารเพื่อการพูดภาษาอังกฤษของ นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2554). *เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่ โลกกว้าง.
- อัญญา ศุวรรณภักดี. (2555). *การศึกษาปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษและกลวิธีที่ใช้ในการ แก้ปัญหาระหว่างทีมงานภาพยนตร์ชาวไทยและทีมงานที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็น เจ้าของภาษาในระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Al-Hebaish, S. (2012). The correlation between general self-confidence and academic achievement in the oral presentation course. *Theory and practice in language studies*, 2(1), 60-65.
- Bialystok, E. (1990). A psychological analysis of second language use. In B. Blackwell (Ed.), *Communication strategies*. Oxford: Basil Blackwell.
- Chadchada, B. (2014). *English oral communication strategies used by Suvanabhumi information officers*. A research peper submitted in partial fulfillment of the requirement for master of arts in English for careers language institute, Thammasat University.
- Chuanchaisit, S., & Prapphal, K. (2009). A study of English communication strategies of Thai university students. *Manusya: Journal of Humanities*, 17, 100-126.
- Corder, S. (1982). *Error analysis and interlanguage*. Oxford: Oxford University.
- Dobao, A. (2001). Communication strategies in the interlanguage of Galician students of English: The influence of learner and task related factors. *Atlantis*, 23(1), 41-62.
- Dörnyei, Z. (1995). On the teachability of communication strategies. *TESOL Quarterly*, 29(1), 55-60.
- Dörnyei, Z., & Scott, M. L. (1997). Communication strategies in a second language: Definitions and taxonomies. *Language learning*, 47(1), 173-210.

- Dörnyei, Z. & Thurrell, S. (1995). Communicative competence: A pedagogically motivated model with content specifications. *Applied Linguistics*, 6, 5-35.
- Ellis, R. (1982). Informal and formal approaches to communicative language teaching. *English Language Teaching Journal*, 2, 78-81.
- Ellis, R. (1984). *Classroom second language development*. Oxford: Pergamon.
- Ellis, R. (1984) Communication strategies and the evaluation of communication of communicative performance. *ELT Journal*, 38(1), 39-44.
- Ellis, R. (1986). *Understanding second language acquisition*. New York: Oxford University.
- Faerch, C., & Kasper, G. (1983). *Strategies in interlanguage communication*. London: Longman.
- Faerch, C., & Kasper, G. (1984). Two ways of defining communication strategies. *Language Learning*, 34, 45-63.
- Gopal, K. (2006). Examples of test procedures. *100 Statistical Tests*, 3, 12.
- Joseph, F., & Linda, T. (2003). What is language?. In *Language learning: A lifelong process* (pp. 1-3). New York: Oxford University.
- Karóń, J. (2012). Communication strategies applied by polish intermediate users of English-the results of a pilot study. *Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Studia Neofilologiczne*, 8, 133-146.
- Liang, K. (2016). *Oral communication of pre-university Malaysian Chinese students*. Dissertation submitted in fulfillment of the requirement for degree of masters of English as a second language. Faculty of languages and linguistics, University of Malaya Kuala Lumpur.
- Lindblad, M. (2011). *Communication strategies in speaking English as a foreign language*. Independent thesis Basic level. English, Faculty of Education and Business Studies, Department of Humanities, University of Gävle.
- Malasit, Y., & Nopporn, S. (2013). Communication strategies used by Thai EFL learners. *FLLT Conference Proceedings by LITU*, 2(1), 802-815.
- Nakatani, Y. (2006). Developing an oral communication strategy inventory. *Modern Language Journal*, 90, 151-168.
- Nunan, D. (1995). *New ways in teaching listening*. Cambridge: Cambridge University.

- O'Malley, J., & Chamot, A. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House.
- Paribakht, T. (1985). Strategic competence and language proficiency. *Applied Linguistics*, 6(2), 132-146.
- Rahma, A. (2015). Communication strategies used by Omani EFL students. *Pyrex Journal of English and Literature*, 2(1), 1-11.
- Savignon, S. J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Scott, N. (1995). Reliability of content analysis: The case of nominal coding. *The Public Opinion Quarterly*, 3, 321-325.
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 10(3), 209-230.
- Si-Qing, C. (1990). A study of communication strategies in interlanguage production by Chinese EFL learners. *Language Learning*, 40, 155-187.
- Tarone, E. (1977). Conscious communication strategies in interlanguage: A progress report. In H.D. Brown, C.A. Yorio, & R.C. Crymes (Eds.), *On TESOL '77 Teaching and Learning English as a Second Language: Trends in Resource and Practice* (pp. 194-203). Washington, DC: TESOL.
- Tarone, E. (1981). Conscious communication strategies in interlanguage. *TESOL Quarterly*, 15, 285-295.
- Tarone, E. (2006). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 4, 749.
- Tarone, E., Cohen, A. D., & Dumas, G. (1976). *A closer look at some interlanguage terminology: A framework for communication strategies*. Ontario: Institute for Studies in Education.

- Thitidisai, T. (2011). *A study of oral English communication strategies employed by second year MEC students, Thammasat University as L2 learners of English*. A research paper submitted in partial fulfillment of the requirement for the degree of master of arts in English for Careers Language Institute, Thammasat University.
- Uztosum, M. S., & Erten, I. H. (2014). The impact of English proficiency on the use of communication strategies: An interaction-based study in Turkish EFL context. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 10(2), 169-182.
- Willems, G. (1987). Communication strategies and their significance in foreign language teaching. *System*, 15, 315-364.
- Ya-ni, Z. (2007). Communication strategies and foreign language learning. *US-China Foreign Language*, 5(4), 43-48.
- Zhang, X., & Head, X. (2010). Dealing with learner reticence in the speaking class. *EFL Journal*, 64(1), 1-9.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๖๒๑๐/ ๑๑๕๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๑๓๗ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นางเบญจวรรณ เจนกิตติวรพงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนภัทร มะอาจเลิศ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสัตหีบวิทยาลัย จังหวัดชลบุรี (COMMUNICATION STRATEGIES USED IN SPEAKING ENGLISH BY MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS AT SATTAHIP WITTAYAKOM SCHOOL, CHONBURI) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗
โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕
ผู้วิจัย โทร. ๐๘-๒๓๖๙-๔๖๔๕

ที่ ศธ ๒๒๑๐/ ๑๑๕๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๗ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบขออนุญาตในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นางรัชพร หอมหวล

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางภัทร มะอาจเลิศ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ เรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี (COMMUNICATION STRATEGIES USED IN SPEAKING ENGLISH BY MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS AT SATTAHIP WITTAYAKOM SCHOOL, CHONBURI) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย ของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร. ๐๘-๒๓๖๙-๕๖๕๕

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผลการตรวจสอบแบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

คำชี้แจง แบบประเมินความเที่ยงตรง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัจฉิ์วิทยาคม จังหวัดชลบุรี (Communication Strategies used in Speaking English by Matthayomsuksa 6 Students, Sattahip Wittayakom School, Chon Buri)

เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงในตอนต้นที่ 1-3 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

+1	=	แน่ใจว่าแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดมีความเหมาะสมหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าแบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูดไม่มีความเหมาะสม

ตอนที่ 1 แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด

แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	
การบรรยายภาพ (Picture description task)			
ชุด A	+1	+1	ควรใส่แหล่งที่มา
ชุด B	+1	+1	
ชุด D	+1	+1	
การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)			
ชุด A	+1	+1	ควรมีตัวอย่างประกอบ
ชุด B	+1	0	
ชุด D	+1	+1	
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)			
ชุด A	+1	+1	ควรใส่แหล่งที่มา
ชุด B	+1	+1	
ชุด D	+1	+1	

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	
การบรรยายภาพ (Picture description task)			
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง	+1	+1	
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ	+1	+1	
การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)			
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง	+1	+1	
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ	+1	0	
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)			
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง	+1	+1	
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ	+1	+1	

ตอนที่ 3 แบบวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด

แบบวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	
การบรรยายภาพ (Picture description task)			
1. กลยุทธ์การอธิบายความ (Circumlocution strategy)	+1	+1	
2. กลยุทธ์การให้ตัวอย่าง (Exemplification)	0	+1	
3. กลยุทธ์การพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance)	0	+1	
4. กลยุทธ์การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)	+1	+1	
5. กลยุทธ์การใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)	+1	+1	
6. กลยุทธ์การพูดเพิ่มพำ (Smurfing strategy)	+1	0	
7. กลยุทธ์การสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)	+1	+1	
8. กลยุทธ์การพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)	+1	+1	
9. กลยุทธ์การขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)	+1	+1	
10. กลยุทธ์การยุติการพูด (Message abandonment strategy)	+1	+1	
การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)			
1. กลยุทธ์การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)	+1	+1	
2. กลยุทธ์การใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)	+1	+1	

แบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	
3. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)	+1	+1	
4. กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification)	+1	+1	
5. กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate)	+1	+1	
6. กลวิธีการทำท่าไม้ (Mime)	+1	+1	
7. กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy)	+1	+1	
8. กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)	+1	+1	
9. กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง (First language-switch strategy)	+1	+1	
แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด			
10. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)	+1	+1	
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)			
1. กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy)	+1	+1	
2. กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)	+1	+1	
3. กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)	+1	+1	
4. กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)	+1	+1	
5. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)	+1	+1	

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	
6. กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks)	+1	+1	
7. กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction)	+1	+1	
8. กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction)	+1	+1	
9. กลวิธีการแก้ไข (Repair strategy)	+1	+1	
10. กลวิธีการยุติการพูด (Message abandonment strategy)	+1	+1	

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ ๖๒๑๐/ ๑๑๕๙

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาว
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสัทธิพิทยาคม (นายกคงเดช โชติจำลอง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางนภัทร มะอาจเลิศ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี (COMMUNICATION STRATEGIES USED IN SPEAKING ENGLISH BY MATTHAYOMSUKSA 6 STUDENTS AT SATTAHIP WITTAYAKOM SCHOOL, CHON BURI) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง) ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่าน ด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม - ๗ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน คณะฯ

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

โทรศัพท์ผู้วิจัย ๐๖-๒๓๖๙-๔๖๕๕

ภาคผนวก ง
แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด

แบบวัดกวีวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)

ชุด A

คำขวัญวิวัฒนาการ

แบบวัดกลวิธีสื่อสารในการพูด
ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

SEASIDE

ริมทะเล

แบบวัดกลวิธีสื่อสารในการพูด
ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

COUNTRYSIDE

ชนบท

แบบวัดผลวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)

A news report

A great new project started at a Nottingham secondary school at the beginning of September. Once a week, older people from the community come to the school to learn how to use the Internet and their mobile phone. More and more people come every time. So far they've all learned to share photos on their phones and set up Facebook page. The students are great teachers, and they're always patient!. Their explanations are always simple! said one of the older participants. The teenagers are really enjoying the chance to help people in their community.

ภาคผนวก จ
แบบวิเคราะห์หลักวิธีการสื่อสารในการพูด

แบบวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด
ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)

ชุด A B C

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สูง ต่ำ

ชื่อ

ประเภทของกลยุทธ์การสื่อสาร	ความถี่ของการใช้กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด	รวม
1. กลยุทธ์การอธิบายความ หรือพูดอ้อมค้อม (Circumlocution strategy)		
2. กลยุทธ์การให้ตัวอย่าง (Exemplification)		
3. กลยุทธ์การพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance)		
4. กลยุทธ์การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)		
5. กลยุทธ์การใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)		
6. กลยุทธ์การพูดพึมพำ (Smurfing strategy)		
7. กลยุทธ์การสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)		
8. กลยุทธ์การพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)		
9. กลยุทธ์การขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)		
10. กลยุทธ์การยุติการพูด (Message abandonment strategy)		

แบบวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)

ชุด A B C

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สูง ต่ำ

ชื่อ

ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด	รวม
1. กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)		
2. กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)		
3. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)		
4. กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification)		
5. กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate)		
6. กลวิธีการทำท่าไป้ (Mime)		
7. กลวิธีการอธิบายความ หรือพูดอ้อมค้อม (Circumlocution strategy)		
8. กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)		
9. กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง (First language-switch strategy)		
10. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)		

แบบวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด
ประเภทการเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)

ชุด A B C

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สูง ต่ำ

ชื่อ

ประเภทของกลยุทธ์การสื่อสาร	ความถี่ของการใช้กลยุทธ์การสื่อสารในการพูด	รวม
1. กลยุทธ์การกล่าวซ้ำ (Repetition strategy)		
2. กลยุทธ์การพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)		
3. กลยุทธ์การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)		
4. กลยุทธ์การใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)		
5. กลยุทธ์การขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)		
6. กลยุทธ์การตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks)		
7. กลยุทธ์การตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction)		
8. กลยุทธ์การตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction)		
9. กลยุทธ์การขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)		
10. กลยุทธ์การยุติการพูด (Message abandonment strategy)		

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ระดับคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด				
		5	4	3	2	1
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
รวม						

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูงมาก (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 1 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 2 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 3 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 ครั้งขึ้นไป แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก (ผู้เรียนไม่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสาร สื่อสารได้ในทุกกรณี)

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการบรรยายภาพ (Picture description task)
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ระดับคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด				
		5	4	3	2	1
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
รวม						

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูงมาก (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 1 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 2 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 3 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 ครั้งขึ้นไป แล้วสามารถสื่อสารได้)
 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก (ผู้เรียนไม่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสาร สื่อสารได้ในทุกกรณี)

แบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด
ประเภทการอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ระดับคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารในการพูด				
		5	4	3	2	1
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
รวม						

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูงมาก (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 1 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับสูง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 2 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 3 ครั้ง แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ (ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร 4 ครั้งขึ้นไป แล้วสามารถสื่อสารได้)
- 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำมาก (ผู้เรียนไม่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสาร สื่อสารได้ในทุกกรณี)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างประโยคการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด
ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง และต่ำ

ตารางภาคผนวก ข-1 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	I take it for <u>cut</u> grass.	นักเรียนใช้คำว่า cut grass แทนคำว่า mow grass เพื่ออธิบายว่านักเรียนชายในภาพจะนำมีดไปตัดหญ้า เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้
		The student <u>play</u> telephone in class	นักเรียนใช้คำว่า play แทนคำว่า use เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่แอบใช้โทรศัพท์ระหว่างที่ครูสอน เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้
	การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)	Police and soldier must be <u>strong</u> .	นักเรียนใช้คำว่า be strong แทนคำว่า bravery ที่มีความหมายว่า ความกล้าหาญ เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้

ตารางภาคผนวก ข-1 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
		At the farm, <u>farmer</u> happy to feed big, chicken, and duck	นักเรียนใช้คำว่า farmer แทนคำว่า herd ที่มี ความหมายว่า เดียงสัตว์ เนื่องจากมีความ ใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)		The <u>young</u> people enjoy to help people in the <u>country</u>	นักเรียนใช้คำว่า young และ teenagers แทนคำ ว่า country และ community ซึ่งจับประเด็นจาก การอ่านได้ว่า ประโยคนี้กล่าวถึงรุ่นหนุ่มกับการ ช่วยทุกคนในชุมชน เนื่องจากคำว่า young กับ teenagers และ country กับ community มีความ ใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้
		She <u>improve</u> all <u>project</u> herself and sold 60,000 pairs in the first year.	นักเรียนใช้คำว่า improve all project แทนคำว่า developed the whole project ซึ่งนักเรียนจับ ประเด็นจากการอ่านได้ว่า ประโยคนี้เธอพัฒนา โครงการ เนื่องจากคำว่า improve และ developed มีความใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้

ตารางภาคผนวก ข-2 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	Seller who is fat, short, and curly hair.	นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบาย ความเพื่ออธิบายถึงรูปร่างลักษณะของ ตัวละครแม่ค้า ว่ามีลักษณะอัน ^{ดี} เพียงใด ผมหยิก
		They are fighting....their friend and take a photo....and cheer.	นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบาย ความ เพื่ออธิบายสถานการณ์ที่นักเรียน มีเรื่องทะเลาะวิวาทกัน
	การอธิบายความหมายของ คำศัพท์ (Concept- identification task)	Seaside has beach, sand, sometime have a crab and beautiful place. Hardshipcr...peoplehave money a little bit...no have money.....no have house.	นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบาย ความ เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า seaside นักเรียนพยายามที่จะใช้กลวิธีการอธิบาย ความ เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า hardship

ตารางภาคผนวก ข-3 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	The teacher say... have who write already?	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปล คำต่อคำ เพื่อกล่าวถึงคำพูดของตัวละคร ในรูปภาพที่ครูถามว่า มีใคร จดเสร็จแล้วบ้าง โดยใช้กลวิธีการพูด แบบแปลคำต่อคำ ที่มีโครงสร้างภาษาแม่ เป็นพื้นฐาน
		The boy see computer clip but not good	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ เพื่ออธิบายถึงตัวละครในรูปภาพที่ นักเรียนชายกำลังนั่งดูภาพวาบหวิวใน คอมพิวเตอร์ โดยใช้กลวิธีการพูดแบบ แปลคำต่อคำ ที่มีโครงสร้างภาษาแม่เป็น พื้นฐาน

ตารางภาคผนวก ข-3 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	She do work do shoes FishFlops.	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ เพื่อเล่าเรื่องซ้ำจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กลวิธี การพูดแบบแปล คำต่อคำ ที่มีโครงสร้าง ภาษาแม่เป็นพื้นฐาน
		Project FishFlops Developed in one year.	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ เพื่อเล่าเรื่องซ้ำจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้กลวิธี การพูดแบบแปลคำต่อคำ ที่มีโครงสร้างภาษา แม่เป็นพื้นฐาน

ตารางภาคผนวก ช-4 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ (Cooperation strategy)	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ในการพูด	
	การบรรยายภาพ (Picture description task)	She ...um...I don't know ตบ กัน in English what is it?	นักเรียนไม่ทราบว่าคำที่ ตบกันหรือทะเลาะวิวาทกัน ในภาษาอังกฤษใช้อย่างไร จึงใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ เพื่อเป็นการแก้ไขสถานการณ์ในการสื่อสาร
		The boy watching video clip um....teacher ภาพลามก I don't know?	นักเรียนไม่ทราบว่า ภาพลามก ในภาษาอังกฤษใช้อย่างไร จึงใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ เพื่อเป็นการแก้ไขสถานการณ์ในการสื่อสาร
	การอธิบายความหมายของ คำศัพท์ (Concept-identification task)	Faucet use open and close water and canteacher what is ใช้ ประโยชน์...in English?	นักเรียนไม่ทราบว่า ใช้ประโยชน์ ใน ภาษาอังกฤษใช้อย่างไร จึงใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ เพื่ออธิบาย ความหมายของ Faucet ที่มีความหมายว่า ก๊อกน้ำ

ตารางภาคผนวก ข-4 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
		Agriculture is a farmer theyer..they do what they do teacher?	นักเรียนไม่ทราบถึงหน้าที่ของ Agriculture ว่าเขาทำอะไรบ้าง จึงใช้กลวิธีการขอความ ช่วยเหลือ หรือการขอความร่วมมือ เพื่อเป็น การแก้ไขสถานการณ์ในการสื่อสาร
	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	They are always....er...the ...what the next word I'm forget teacher? She helps....charities ครูคะ charities คืออะไรคะ?	นักเรียนใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือ การขอความร่วมมือ เพื่อถามผู้วิจัยว่าคำ ต่อไปในประโยคคืออะไร เพื่อทำให้ใจความ ในประโยคนั้นสมบูรณ์ นักเรียนใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือ หรือ การขอความร่วมมือ เนื่องจากไม่ทราบ ความหมายของ charities จึงต้องการให้ผู้วิจัย อธิบายความหมายของคำดังกล่าว

ตารางภาคผนวก ข-5 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ (Grammar reduction)	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	Older people from the community come school learn how to Internet and mobile phone. Students homework in the classroom, students and teacher help with problems	นักเรียนใช้กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ใน ประโยคนี้ เพื่อต้องการสื่อสารเพียงเน้นใจความ เท่านั้น โดยไม่เน้นความถูกต้องตามไวยากรณ์ นักเรียนใช้กลวิธีการตัดทอนไวยากรณ์ใน ประโยคนี้ เพื่อต้องการสื่อสารเพียงเน้นใจความ เท่านั้น โดยไม่เน้นความถูกต้องตามไวยากรณ์

ตารางภาคผนวก ข-6 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repetition strategy)	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	การวิเคราะห์
		She developed project herself and sell six six(นักเรียนทำหน้าคุณคิด และ ทำทำนับนิ้ว)...sixty thousand pairs in her first year Their ex....ex....explanations explanations... simple	นักเรียนใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำในการ การประวัังเวลา เพื่อบอกค่าศัพท์คำว่า 60,000 นักเรียนใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำในการ ประวัังเวลา เพื่อบอกค่าต่อไปที่จะ พูดคือคำว่าอะไร

ตารางภาคผนวก ข-7 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการทำท่าไป้ (Mime)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการทำท่าไป้ (Mime)	การอธิบายความหมายของ คำศัพท์ (Concept-identification task)	Investigation is a ... (นักเรียนทำท่า ค้นหาของในกระเป๋านักเรียน.... ก่อนพูดว่า) the truth. Foundation is the under the (นักเรียนทำท่าข้างลงกับพื้น แล้วชี้ นิ้วลงพื้น และมีอีกข้างชี้ที่ต้นไม้) the floor	นักเรียนพยายามอธิบายความหมายของคำ ว่า investigation ด้วยการทำท่าค้นหาของ ในกระเป๋านักเรียน และพูดคำว่า the truth ตาม เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจ นักเรียนพยายามอธิบายความหมายของคำ ว่า foundation ด้วยการทำท่าข้างลงกับพื้น แล้วชี้นิ้วลงพื้น และมีอีกข้าง ชี้ที่ต้นไม้ เพื่อให้ผู้วิจัยเข้าใจว่ามี ความหมายว่าเป็นรากโดยใช้ต้นไม้เป็นตัว เปรียบเทียบ

ตารางภาคผนวก ข-8 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
	ในการพูด	ในการพูด	
กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม (Antonym strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	They said the.... it opposite real thing.	นักเรียนพยายามอธิบายรูปภาพที่นักเรียนชายทั้งสองคนพูดประหลาดประหลาดว่า จะไปคายหญ้า แต่พูดคำว่า "ไม่จริงใช้" กลวิธีการใช้คำตรงกันข้ามด้วยคำว่า opposite real thing
		Er..er..I don't know but it opposite the interesting.	นักเรียนพยายามอธิบายรูปภาพว่า นักเรียนไม่ตั้งใจ ไม่สนใจเรียนแต่พูดไม่ตั้งใจใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม
	การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)	Executive, it opposite the labor. Volunteer, they are...work...not get money and um...opposite selfish.	นักเรียนใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม ในการอธิบายคำว่า executive และใช้คำว่า opposite the labor แทน นักเรียนต้องการพูดว่าอาสาสมัครเป็นคนมีน้ำใจแต่ไม่ทราบคำศัพท์จึงใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้าม ด้วยคำว่า selfish

ตารางภาคผนวก ข-8 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	Teenage Maddie , it opposite the old The students are.....er it oppositebad teachers	นักเรียนอธิบายคำว่า Teenage Maddie ด้วยการใช้กลวิธีการใช้คำตรงกันข้ามใน การแก้ปัญหาการสื่อสาร โดยใช้คำว่า it opposite the old นักเรียนใช้คำว่า great ไม่ได้แต่พอจะจับ ประเด็นได้ว่า เป็นครูที่ดี แต่ไม่สามารถพูด คำว่า great teachers ได้จึงใช้กลวิธีการใช้คำ ตรงกันข้ามในการแก้ปัญหาการสื่อสาร	

ตารางภาคผนวก ข-9 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
	ในการพูด	ในการพูด	
กลวิธีการให้ตัวอย่าง (Exemplification)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	Seller like sell noodle, somtum, food. The bad student such as talk with friend in class, play telephone in class, boxing friend.	นักเรียนใช้กลวิธีการให้ตัวอย่างในการยกตัวอย่างตัวละครที่เป็นแม่ค้า เพราะอาจไม่แน่ใจว่า แม่ค้าขายอะไร จึงยกตัวอย่างให้ผู้วิจัยทำความเข้าใจ นักเรียนใช้กลวิธีการให้ตัวอย่าง ลักษณะของเด็กที่ไม่ดีด้วยการยกตัวอย่างพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในรูปภาพ
การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)		Wildlife such as elephant, tiger, giraffe, lion. Relationship....like a friend example you and I, we are friend.	นักเรียนใช้กลวิธีการให้ตัวอย่างในการอธิบายว่า wildlife มีอะไรบ้าง จึงยกตัวอย่างเป็นสัตว์ป่าต่าง ๆ นักเรียนยกตัวอย่างของคำว่า relationship ด้วย การพูดว่า example you and I, we are friend.

ตารางภาคผนวก ข-10 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง

(First language-switch strategy)

กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	แบบวัตกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
	ในการพูด	ในการพูด	
กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง (First language-switch strategy)	การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)	Opinion ...sure I have opinion with um...การวิจัยของคุณ is good	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง เพื่อแก้ไข้ปัญหา การสื่อสาร โดยใช้คำว่า การวิจัยของคุณ แทนคำว่า your research
		Flood make ความเดือดร้อนto people	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ หรือภาษาอื่นปนกับภาษาที่สอง เพื่อแก้ไข้ปัญหาการสื่อสาร โดยใช้คำว่า ความเดือดร้อน แทนคำว่า vexation

ตารางภาคผนวก ข-11 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจ (Comprehension checks)	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	The FishFlop sold for \$20 a pair. (ทำสีหน้าไม่มั่นใจในสิ่งที่พูด.... จากนั้นมองหน้าผู้วิจัยและถาม ต่อว่า) do you understand? The videos made by the teacher....er...exist online andavailable to everybody.. (นักเรียนมองหน้าผู้วิจัยและถาม เพื่อความมั่นใจว่า “ใช่ไหมครับ ครู?”)	นักเรียนใช้กลวิธีการตรวจสอบความ เข้าใจ ด้วยปฏิริยาทางสีหน้า และถาม คำถาม do you understand? ต่อผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตน นักเรียนใช้กลวิธีการตรวจสอบความ เข้าใจ ด้วยการมองหน้า และถามคำถาม ผู้วิจัยด้วยภาษาไทยว่า “ใช่ไหมครับครู?” เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของตน

ตารางภาคผนวก ข-12 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	The boy who is <u>black body</u> replies seller.	ประโยคนี้นักเรียนใช้กลวิธีการสร้างคำใหม่ในการอธิบายลักษณะของตัวละครในรูปภาพ โดยใช้คำว่า black body แทนคำว่า black skin
		After teacher say she <u>delete</u> blackboard	ประโยคนี้นักเรียนใช้กลวิธีการสร้างคำใหม่ในการอธิบายลักษณะของตัวละครในรูปภาพ โดยใช้คำว่า delete blackboard แทนคำว่า clean blackboard เนื่องจาก คำว่า delete นั้นส่วนมากใช้กับการลบตัวอักษรในคอมพิวเตอร์ แต่คำว่า clean จะใช้สำหรับการลบตัวหนังสือที่เขียน

ตารางภาคผนวก ข-12 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
การอธิบายความหมายของ คำศัพท์ (Concept-identification task)	Lifestyle is the way of people for live..such as live in town, live in far town.	ประโยชน์ที่นักเรียนใช้กลวิธีการสร้างคำ ใหม่ในการอธิบายคำศัพท์ของคำว่า lifestyle โดยสร้างคำศัพท์ขึ้นมาใหม่คือ far town แทนคำว่า countryside ซึ่งมี ความหมายว่าชนบท	
	Facilitator is a help everybody in work.	ประโยชน์ที่นักเรียนใช้กลวิธีการสร้างคำ ใหม่ในการอธิบายคำศัพท์คำว่า facilitator ซึ่งหมายความว่า ผู้ช่วยอำนวยความสะดวก เนื่องจาก คำว่า help หมายความว่า ช่วยดังนั้นนักเรียนจึงสร้าง คำศัพท์ใหม่ด้วยคำว่า help everybody แทนคำว่า assistant ที่มีความหมายว่า ผู้ช่วย	

ตารางภาคผนวก ข-13 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการแก้ไข (Repair)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการแก้ไข (Repair)	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	This is how she became a million um...no!... I mean millionaire.	นักเรียนใช้กลวิธีการแก้ไข เพื่อเป็นการแก้ คำพูดที่ตนพูดผิดไป เนื่องจากนักเรียน อาจจะคุ้นกับคำว่า million มากกว่า millionaire เพราะส่วนใหญ่ถ้าหมายความ ถึงเศรษฐีหรือร่ำรวย นักเรียนจะใช้คำว่า rich
		The teenagers enjoy help people in countryoh...no!...no!..community.	นักเรียนใช้กลวิธีการแก้ไข เพื่อเป็นการแก้ คำพูดที่ตนพูดผิดไป อาจเป็นเพราะคำว่า country ออกเสียงคล้ายกับคำว่า community

ตารางภาคผนวก ข-14 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการบอกหมวดหมู่ (Superordinate)	การอธิบายความหมายของ คำศัพท์(Concept- identification task)	-	-

ตารางภาคผนวก ข-15 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดพึมพำ (Smurfing strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดพึมพำ (Smurfing strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	They are study in... (นักเรียนพูด ในลำคอ..in..class...)in class	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดพึมพำ เพื่อทวน คำศัพท์ที่ตนไม่มั่นใจ โดยการพูดเบา ๆ ในลำคอ พึมพำกับตนเอง

ตารางภาคผนวก ข-16 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ ที่ใช้กลวิธีการพูดพิมพ์ (Smurfing strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดพิมพ์ (Smurfing strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	They(นักเรียนพูดในคำต่อ ..ta.a...take..a..) take a photo. กับตนเอง	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดพิมพ์ เพื่อทวนคำศัพท์ ที่ตนไม่มั่นใจ โดยการพูดเบา ๆ ในลำคอ พิมพ์ กับตนเอง

ตารางภาคผนวก ข-17 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูด (Message abandonment strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสารใน การพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการยุติการพูด (Message abandonment strategy)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	They are walking and hold the knife.....(เงียบประมาณ 1 นาที และ มองหน้าผู้วิจัยพร้อมกับการพูดว่า แค่นี้ ค่ะครู)	นักเรียนใช้กลวิธีการยุติการพูดด้วยการ เงียบประมาณ 1 นาที และมองหน้าผู้วิจัย หลังจากที่พูดประโยคนี้เสร็จ

ตารางภาคผนวก ข-17 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูด	การวิเคราะห์
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	การพูด	Flipped classrooms.... the students learn by themselves at home by watching video online...er...er... (นักเรียนเขียนประมาณ 1 นาที และมองหน้าผู้วิจัยหลังจากที่พูดประโยคนี้เสร็จ)	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดด้วยการเขียนประมาณ 1 นาที และมองหน้าผู้วิจัย หลังจากทีพูดประโยคนี้เสร็จ
การบรรยายภาพ (Picture description task)	การพูด	Uh...uh...this...is...er...(นักเรียนนึกคำศัพท์) is a bad student (มองหน้าผู้วิจัย และบอกว่า พูดไม่ได้แล้วค่ะครู)	ในประโยคนี้ นักเรียนเรียนใช้กลวิธีการเริ่มต้นด้วยเสียง ก่อนที่จะพูดเป็นประโยค จากนั้นจึงใช้กลวิธีการยุติการ
การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	การพูด	FishFlop shoes is a popular fashion.....toyoung....and... sell...at...er...er... ..I don't know teacher. (มองหน้าผู้วิจัย และบอกว่า แค่นี้ค่ะครู)	ในประโยคนี้ นักเรียนเรียนใช้กลวิธีการเริ่มต้นด้วยเสียง เพื่อนึกเนื้อเรื่องที่ตนอ่าน ก่อนที่จะพูด และเมื่อนึกไม่ออกจึงใช้กลวิธีการยุติการพูด

ตารางภาคผนวก ข-18 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น (Topic avoidance)	การบรรยายภาพ (Picture description task)	They are go to school by walking.	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น เนื่องจากในรูปภาพ นักเรียนทั้งสองคน ไม่ได้จะไปโรงเรียน แต่กำลังจะไปก่อเรื่อง ทะเลาะวิวาท
		The food seller is selling food to the student.	นักเรียนใช้กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น เนื่องจากในรูปภาพ แม่ค้าไม่ได้ขายของแต่ กำลังสืบสวนว่านักเรียนคนใดมาก่อนหรือ หลัง เพราะนักเรียนในรูปภาพ ไม่เข้าแถวให้เป็นระเบียบ

ตารางภาคผนวก ข-19 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา (Proposition reduction)	การเล่าเรื่องจากการอ่าน (Story retelling task)	Older people from the community come to the school to learn....to use the internet and mobile phone... The teenage are enjoy help people in community. FishFlop is new fashion. She does other voluntary work to support the community.	นักเรียนใช้กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา โดยการละการกล่าวถึงรายละเอียดในส่วน ของเนื้อเรื่อง ที่กล่าวถึงการใช้อินเทอร์เน็ต ว่ามีประโยชน์อย่างไร นักเรียนใช้กลวิธีการตัดทอนหัวข้อสนทนา โดยการละการกล่าวถึงรายละเอียดในส่วน ของเนื้อเรื่อง ที่กล่าวถึงการพัฒนาปรับปรุง ผลิตภัณฑ์และราคา พร้อมยอดขาย

ตารางภาคผนวก ข-20 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ที่ใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)	แบบวัดกลวิธีการสื่อสารในการพูด	ในการพูด	ในการวิเคราะห์
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)	การอธิบายความหมายของคำศัพท์ (Concept-identification task)	This picture means the teacher feel Ra-arjai with student (นักเรียนมองหน้าผู้วิจัยพร้อมกับทำหน้าที่ตนพูดภาษาไทย แต่ใช้สำเนียงภาษาอังกฤษ) Seller stand behind Rod Ken and Ngong.	นักเรียนต้องการอธิบายลักษณะของแม่ค้าในรูปภาพ แต่ไม่ทราบว่า ระวังใจ ในภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร ซึ่งระวังใจคือ คำว่า faint นักเรียนต้องการอธิบายลักษณะของแม่ค้าในรูปภาพ A แต่ไม่ทราบว่า รถเงิน ในภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร และคำว่า ระวัง คำว่าอะไร ซึ่งรถเงิน คือคำว่า Cart และ คำว่า ่ง คือคำว่า confused

ตารางภาคผนวก ข-20 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสารในการพูด	แบบวัดกลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร ในการพูด	การวิเคราะห์
กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วย สำเนียงภาษาที่สอง (Code switching strategy)	การอธิบายความหมายของ คำศัพท์(Concept-identification task)	She saw a ugly boy.... The boy who black skin and white skin while they took Meed Dab for fighting someone.	นักเรียนต้องการพูดคำว่า sword ที่หมายถึง มีดดาบ แต่พูดไม่ได้ จึงใช้วิธีการแก้ปัญหา โดยการพูดทับศัพท์ด้วยภาษาแม่ และใช้ สำเนียงเป็นภาษาอังกฤษ